

JAURLARITZAKO LEHENENGO LEHENDAKARIORE ET SEGURTASUNENKO SAILBURUA

Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoak, 2023ko otsailaren 2an egindako osoko bilkuran, ertzean adierazitako kideak bertaratu direla, zure **kontsulta** aztertu du (erreg. zk.: 278/2022), hain zuzen ere, **Suteen Prebentzio eta Itzalketako eta Salbamenduko Zerbitzuak arautzen dituen lege-aurreproiektuaren** gainekoa (Erref.: **DNCG_LEY_2680/21_02**).

Eztabaidatu eta gero, irizpen hau eman du, aho batez. Batzordearen iritzia Calonge Crespo batzordekide jaunak adierazi du.

BATZORDEBURUA:

Sabino Torre Díez jauna.

BATZORDEKIDEAK:

Mª Teresa Astigarraga Goenaga andrea.
Iñaki Beitia Ruiz de Arbulo jauna.
Fátima Saiz Ruiz de Loizaga andrea.
Iñaki Calonge Crespo jauna.
M.ª Jesús Urkiola Mendibil andrea.
M.ª Lourdes Pérez Ovejero andrea.
Mirari Erdaide Gabiola andrea.
Jaione Juaristi Sánchez andrea.

IDAZKARIA:

Jesús Mª Alonso Quilchano jauna.

18/2023 IRIZPENA

AURREKARIAK.....	2
AURREPROIEKTUAREN DESKRIBAPENA.....	5
BATZORDEAREN ESKU-HARTZEA.....	12
KONTUAN HARTZEKOAK.....	12
I Eskumen-titulua.....	12
II Egiteko prozedura	16
III Aurreproiektuaren edukiaren azterketa.....	23
A) Ohar orokorrak	23
Suhiltzaile boluntarioak eta laguntzaileak:	23
Zerbitzuak emateko geografia-eremuak:	24
SPISZen erregistroa:	24
Erakunde arteko Batzordea:	26

Egitura profesionala:.....	26
Berdintasunaren sustapena:.....	28
Berdintasunaren aldeko neurriak:.....	29
Bigarren jarduera:.....	39
B) Legegintza-teknikaren arloko oharra.....	40
ONDORIOA.....	41

AURREKARIAK

1. Segurtasuneko sailburuak 2022ko abenduaren 22an emandako Aginduaren bidez (hilaren 30ean sartu zen Batzordean), aztergai jarri da goiburuan adierazitako lege-aurreproiektua.
2. Agindu horretan kontsulta urgentziaz izapidetzea eskatzen da, Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoari buruzko azaroaren 24ko 9/2004 Legeak (EABJL) 26.2 artikuluan xedatutakoaren arabera. Horren arrazoia da, berotze globaletik eratorritako larrialdi-egoera konplexuagoak agertu direla-eta, eta landa-ingurunearen eraldaketa sozial, ekonomiko eta ekologikoko prozesua kontuan hartuta, beharrezkoa dela Euskal Autonomia Erkidegoko lurraldean suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuek batera eta modu koordinatuan jarduteko mekanismoak aurreikustea. Horrez gain, bidalitako testuaren eta aurreko lege-aurreproiektuaren artean, hots, Gobernu Kontseiluak 2015eko uztailaren 27an egindako osoko bilkuran onartutakoaren artean ez dago aldaketa handirik. Eta landa-inguruneari eragiten dioten lege-aldaketak egon daitezkeenez, komenigarria da eskumen-maila desberdinen artean adostutako araubide juridikoa aldeztetik ezartzea. Horregatik, beharrezkoa da izapide administratiboaren epeak laburtzea, aurreproiektua ahalik eta lasterren onartzeko.
3. Batzordeburuak, 2022ko abenduaren 30eko Ebazpenaren bidez, ebatzi du kontsulta urgentziazkoa dela EABJLren 9.1.d), 22. eta 26. artikuluen arabera.
4. Aipatutako aginduekin batera, espedientea aurkeztu da. Espedientean, proiektuaren behin betiko testuarekin batera, honako dokumentu garrantzitsu hauek daude:
 - a) Larrialdiei Aurre Egiteko eta Meteorologiako zuzendariak 2021eko martxoaren 9an sinatutako lege-aurreproiektua egin aurreko kontsulta publikoa.

- b) ELA sindikatuaren alegazioak, 2021eko apirilaren 7an egindakoak.
- c) 2021eko apirilaren 9ko ekarpenak, LAB Suhiltzaileak bidalitakoak.
- d) Agindua, 2021eko maiatzaren 21ekoa, Jaurlaritzako lehenengo lehendakariorde eta Segurtasuneko sailburuarena, lege-aurreproiektua egiteko prozedurari hasiera ematen diona.
- e) Txosten juridikoa, 2021eko azaroaren 29koa, proposamena egin duen saileko Aholkularitza Juridikoarena.
- f) Generoaren araberako eragin-txostena, 2021eko azaroaren 29koa.
- g) Agindua, 2021eko abenduaren 23koa, Jaurlaritzako lehenengo lehendakariorde eta Segurtasuneko sailburuarena, lege-aurreproiektuari alde zuzeneko onarpena ematen diona.
- h) Ebazpena, 2022ko otsailaren 4koa, Araubide Juridikoaren, Zerbitzuen eta Hauteskunde Prozesuen zuzendariarena, lege-aurreproiektua 20 egun balioduneko epean jendaurrean jartzen duena. 2022ko otsailaren 14ko datarekin EHAAAn argitaratu zen.
- i) Txostena, 2022ko otsailaren 8koa, Herritarrak Hartzeko eta Zerbitzu Digitaletako Zuzendaritzarena.
- j) Ekonomiaren Garapen, Jasangarritasun eta Ingurumen Sailaren Proiektu Estrategikoen eta Industria Administrazioaren zuzendariaren oharra, otsailaren 24koa.
- k) Euskadiko Suhiltzaileen Zerbitzuak Bultzatzeko-AES izeneko Elkartearen alegazioak, 2022ko otsailaren 27koa.
- l) Bizkaiko Foru Aldundiaren Aholku Batzorde Juridikoaren txostena, 2022ko martxoaren 1koa.
- m) ELA sindikatuaren alegazioak, 2022ko martxoaren 3an egindakoak.
- n) Michelin España Portugal SAREN alegazioak, 2022ko martxoaren 7an egindakoak.
- o) 2022ko martxoaren 8ko bilkuran hartutako erabakiari buruz Bizkaiko Foru Aldundiko Herri Administrazioarako eta Erakunde Harremanetarako foru-diputatuaren eta idazkariaren ziurtagiria, 2022ko martxoaren 8koa.

- p) Emakunderen txostena, 2022ko martxoaren 11koa.
- q) Suteen aurkako Borrokarako Espainiako Elkartearen (ASELF) alegazioak, 2022ko martxoaren 11n egindakoak.
- r) Arabako Foru Aldundiaren alegazioak, 2022ko martxoaren 14an egindakoak.
- s) Suhiltzaile Teknikarien Elkarte Profesionalaren (APTB) alegazioak, 2022ko martxoaren 14an egindakoak.
- t) Herritar baten alegazioak, 2022ko martxoaren 14an egindakoak.
- u) Ekonomia eta Ogasun Sailaren alegazioak, 2022ko martxoaren 15ean egindakoak.
- v) Txostena, 2022ko apirilaren 20koa, Herri Administrazioetan Hizkuntza Normalizatzeko Zuzendaritzarena.
- w) Prozedurari buruzko memoria, 2022ko abuztuaren 19koa, Larrialdiei Aurre Egiteko eta Meteorologiako zuzendariarena.
- x) Memoria ekonomikoa, 2022ko irailaren 28koa.
- y) Prozedurari buruzko bigarren memoria, 2022ko urriaren 3koa, Larrialdiei Aurre Egiteko eta Meteorologiako zuzendariarena.
- z) Euskadiko Tokiko Gobernuen Batzordearen txostena, 2022ko urriaren 5koa.
- aa) 16/22 Irizpena, 2022ko azaroaren 8koa, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearena (GAB).
- bb) 2022ko azaroaren 14ko txostena, Aurrekontu Zuzendaritzarena.
- cc) 47/2022 txostena, 2022ko azaroaren 30ekoa, Funtzio Publikoko Zuzendaritzarena.
- dd) Lege-aurreproiektuaren bertsio berria, 2022ko abenduaren 19koa.
- ee) Prozedurari buruzko hirugarren memoria, 2022ko abenduaren 19koa, Larrialdiei Aurre Egiteko eta Meteorologiako zuzendariarena.
- ff) Kontrol Ekonomikoko Bulegoaren (KEB) ekonomia- eta arau-arloko kontrolari buruzko txostena, 2022ko abenduaren 21ekoa.

gg) 2022ko abenduaren 22ko ziurtagiria, Euskadiko Babes Zibilerako Batzordearen idazkariarena.

hh) Prozedurari buruzko azken memoria, 2022ko abenduaren 22koa, Larrialdiei Aurre Egiteko eta Meteorologiako zuzendariarena.

AURREPROIEKTUAREN DESKRIBAPENA

5. Gure irizpena emateko aurkeztu diguten lege-aurreproiektuaren helburua suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuetarako (aurrerantzean, SPISZ) lege-esparru espezifiko bat ezartzea da. Lege-esparru horretan zerbitzu horien oinarritzko konfigurazioa eta zerbitzu horiek ematen dituzten langileei aplika dakiekeen estatutu-araubidea landuko da.
6. Arau horrek SPISZ-en egungo erregulazioa ordezkatu du. Erregulazio hori apirilaren 27ko 1/2017 Legegintzako Dekretuaren bidez onartu zen Larrialdiak Kudeatzeko Legearen testu bateginaren (aurrerantzean, LKLTB) V. kapituluaren txertatuta zegoen.
7. Testuak honako atal hauek ditu: zioen azalpena, hogeita hamar artikulua –lau kapituluaren jasoak–, xedapen gehigarri bat, lau xedapen iragankor, xedapen indargabetzaile bat eta bi azken xedapen.
8. Zioen azalpenak proiektuaren xedearen berri ematen du eta haren garrantzia eta promulgatu beharra nabarmentzen ditu. Izan ere, bera da gaur egun larrialdietan esku hartzen duen zerbitzu bakarra bere egitekoa arautzen duen lege zehatz bat ez daukana. Suhiltzaileen zerbitzuen egoera heterogeneotzat hartzen du, lurralde historiko bakoitzaren beharren arabera baita. Hori dela-eta, bere helburua ez da eredu guztiak bateratzea, baizik eta zerbitzuak identifikatzen dituzten oinarritzko ezaugarri batzuk zehaztea, erakunde bakoitzak, bere eskumenak baliatuz, zerbitzuen eredu zehatzari premien arabera hel diezaion. Azkenik, eduki arauemailea azaletik aztertzeari ekiten dio kapituluak.
9. I. kapituluak, «xedapen orokorrak», lehendabiziko bi artikulua barne hartzen ditu.
10. 1. artikulua xedatzen du proiektuaren xedea suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen jardura antolatzea dela, baita EAeko administrazioen izaera bereko zerbitzuak eta beren langileen estatutu-araubidearen berezitasunak erregulatzea ere.
11. 2. artikulua xedatzen du Legearen helburua dela bermatzea Euskal Autonomia Erkidegoaren lurralde osoan (EAE) zerbitzua ematen dela, eta zerbitzu horiek

elkarlanean eta koordinatuta aritzeko mekanismoak erregulatzea, bai elkarren artean aritzen direnean, bai beste larrialdietako zerbitzu batzuekin lan egiten dutenean.

12. II. kapitulua, «EAEko administrazio publikoetako suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuak», era berean, hiru ataletan banatuta dago. Lehenengoaren izenburua, «zerbitzuen definizio eta karakterizazioa» da, eta 3.etik 5.era bitarteko artikulua biltzen ditu.
13. 3. artikulua xedatzen du suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuak Larrialdiei aurre egiteko eta babes zibilerako EAEko sistemaren oinarrizko zerbitzuetako bat direla. Halaber, artikulua SPISZen funtzioak jasotzen ditu: suteen prebentzio eta itzalketa; larrialdiei aurre egiteko eta babes zibilerako beste eginkizun batzuk, babes zibileko planek eta taktika operatiboek aurreikusitakoaren arabera; interes publikoko beste zerbitzu batzuetan kolaboratzea; eraikin, lokal, instalazioak etab. ikuskatu eta txostenak egitea, lizentziak edo baimenak emateari begira.
14. 4. artikulua SPISZen eta bertako langileen oinarrizko jarduera-printzipioak arautzen ditu.
15. 5. artikulua ezartzen du SPISZetan esku hartzen duten langileek, beharrezkotzat eta neurritzotzat jotzen den guztia egin beharko dutela, ezbeharrak saihestu, pertsonak, ondasunak eta ondare kolektiboa babestu eta haiei egin lekiekeen kaltea saihestu edo gutxitzeko. Horretarako, hainbat jarduera-ahalmen arautzen ditu. Gainera, langile horiek esku hartzen ari diren suteetan edo ezbeharretan eta ikuskapen-funtzioetan jarduteko zenbait ahalmen zehazten ditu.
16. Bigarren atalak, «gaitasunak», 6.etik 9.era bitarteko artikulua hartzen ditu.
17. 6. artikulua udalerrien eskumenak arautzen ditu, arauaren xede diren zerbitzuei dagokienez. Labur esanda, hauek dira eskumenak: horretara behartuta daudenean zerbitzu horiek sortu eta mantentzea, eraikinetan gerta litezkeen ezbeharretatik babesteko ordenantzak onartzea, eta, azkenik, lizentzia eta baimenen alorrean, suteen prebentzio eta itzalketarekin lotutako eskumenak. Bestalde, ezartzen du zerbitzuak eman behar dituzten udalerriek dagokion lurralde historikoko foru-aldundiari eska diezaioketela dispensa, eta dispensa hori bi administrazioen arteko akordio batean gauzatuko da.
18. 7. artikulua lurralde historikoen alorreko eskumenak arautzen ditu. Hauek dira eskumenak: SPISZak edukitzera behartuta ez dauden udalerrietan zerbitzua emango duten SPISZak sortu eta mantentzea, zerbitzu bakoitzak jardungo duen

geografia-eremuak zehaztea eta lurralde osoan zerbitzua ematen dela bermatzea.

19. 8. artikulua EAEko erakunde erkideen eskumenak arautzen ditu. Hauek dira eskumenak: legearen arauen arabera betetzea; SPISZen kategorietan sartzeko prestakuntza, Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiaren bidez; esleitu zaien lurraldetik kanpo zerbitzuek egin behar dituzten jarduerak koordinatzea; gutxieneko kalitate-estandarrak gara daitezen eta suteetan esku hartzeko lan-metodoak, ekipamenduak, materialak eta eredu estatistikoak erabil daitezen sustatzea.
20. 9. artikulua bitartez, Suteen Prebentzio eta Itzalketako eta Salbamenduko Zerbitzuetarako Erakunde arteko Batzordea eratzen da eta Batzorde horren funtzioak eta osaera arautzen dira.
21. Erakunde honen eginkizun nagusiak hauek dira: zerbitzuak hobetzeko neurriak proposatzea, baliabide teknikoak, metodoak eta protokoloak homogeneizatzea eta estatistika-eredu komuna ezar dadin sustatzea.
22. Hirugarren atalak, «antolaketa eta funtzionamendua», 10.etik 17.era bitarteko artikulua hartzen ditu.
23. 10. artikulua xedatzen du SPISZ bakoitzak kudeatzeko duen modua zerbitzu horren Administrazio titularrak zehaztuko duela. Zerbitzua ezartzera behartuta dauden administrazioek partzuergoak edo elkarteak eratu ahal izango dituzte horretarako.
24. 11. artikulua ezartzen du zerbitzu bakoitzak bere Administrazio titularraren eskumeneko lurralde-esparruan jardungo duela. Bertatik kanpo jardungo du bakar-bakarrik alde zuzenetik lankidetzak akordioak daudenean edota beste lurralde bateko agintaritzak eskudunak laguntza eskatzen dionean.
25. 12. artikulua arautzen du foru-aldundiek bermatuko dutela zerbitzua lurralde historiko osora zabaltzen dela, eta zerbitzu edo parke bakoitzaren eraginpeko geografia-eremuak zehaztuko dituztela. Geografia-eremu horien barnean lurralde historiko bateko baino gehiagoko udalerriak sartu ahal izango dira.
26. 13. artikulua, proiektuak helburu dituen zerbitzuak emateari begira, administrazio publikoen arteko lankidetzarako mekanismoak arautuko ditu, EAEko nahiz EAEz kanpoko administrazio publikoak eta suteen prebentzio eta itzalketako zerbitzua duten enpresak lankidetzan aritu daitezen.

27. 14. artikulua ezartzen du SPISZek beren antolamendua zehaztuko dutela, suhiltzaile parke bakarrean edo gehiagotan, jarduera-eremu bereziekin.
28. 15. artikulua adierazten du SPISZetako funtzionarioak administrazio bereziko eskalan kokatuta daudela, suteen itzalketa azpieskalan, eta hierarkia kategoriatan hauetan egituratuta daudela: ikuskatzailea, ofiziala, ofizial ondokoa, sarjentua, kabua eta suhiltzailea. Era berean, aurreikusten da foru-zerbitzuek aldi baterako lan-kontratudun langileak edo bitarteko funtzionarioak kontratatu ahal izango dituztela funtzio-erreserbaren arabera bete beharko diren premiei aurre egiteko.
29. 16. artikulua xedatzen du SPISZetako funtzionarioak agintaritza-agentetzat hartuko direla lanean ari direnean edo, nahiz eta lanean ez egon, ezbeharren batean esku-hartzen dutenean.
30. 17. artikulua SPISZetako kideen uniformeekin, ekipamenduarekin eta identifikazio profesionalarekin lotutako gaiak zehazten ditu.
31. 18. artikulua erregelamendu-egoitzara bidaltzen du suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuetako langileen erregistroa sortzeko. Erregistro hori Eusko Jaurlaritzan babes zibilaren eta larrialdien arloko eskumena duen zuzendaritzari atxikita egongo da eta erregistro horretan, suteak prebenitzeko eta itzaltzeko eta salbamenduko zerbitzuetako langile guztiak inskribatuko dira.
32. Laugarren atalak, «berdintasunaren sustapena», 19.etik 21.era bitarteko artikulua barne hartzen ditu.
33. 19. artikulua xedatzen du suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen titular diren administrazioek hautaketa-prozesuetan sustatu behar dutela zerbitzu horiek eskuratu, bete eta sustatzeko emakumeen eta gizonen presentzia orekatua izango dela Euskal Autonomia Erkidegoko suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko jardueran.
34. 20. artikulua SPISZetako berdintasun-plana eta emakumeen presentzia sustatzeko plana arautzen ditu. Plan horiek bermatuko dute zerbitzu horiek eskuratu, bete eta sustatzeko hautaketa-prozesuetan emakumeek eta gizonen aukera berdinak izango dituztela, eta dagokion plangintzaldirako, dagokion zerbitzuko plantillan eduki nahi diren emakumeen ehunekoa zehaztu beharko dute, emakumeen ordezkari txikia zuzentzeko eta dauden desberdintasun-egoera nabariak zuzentzeko neurriak hartzeko.

35. 21. artikulua ezartzen du zerbitzuen titular diren administrazioek beren langileei zuzendutako politikak jarriko dituztela abian, laneko sexu-jazarpena edota sexuan oinarritutako jazarpena prebenitzeko eta desagerrarazteko.
36. III. kapituluak, «estatutu-araubidea», 22.etik 33.era bitarteko artikulua biltzen ditu.
37. 22. artikulua ezartzen du SPISZetako funtzionarioen estatutu-araubidea bat etorriko dela EAEko administrazio publikoetako langileenarekin, proiektuan aurreikusi ez diren gaietan. Araubide hori ez zaie aplikatuko 15.5 artikuluan aipatzen ez diren teknikariei, administrazioari edo lanbideetako langileei.
38. 23. artikulua ezartzen du SPISZetako langileak kategoriatan eta sailkapen-talde hauetan banatuta daudela: ikuskatzailea, A taldea, A1 azpitaldea; ofiziala, A taldea, A2 azpitaldea; ofizial ondokoa, C taldea, C1 azpitaldea; sarjentua, C taldea, C1 azpitaldea; kabua, C taldea, C1 azpitaldea; suhiltzailea, C taldea, C1 azpitaldea. Zerbitzuen titular diren administrazioek egokitzat hartzen dituzten kategoriak sortu ahal izango dituzte.
39. 24. artikulua SPISZetan sartzeko bidea arautzen du. Oposizio edo oposizio-lehiaketa bidez sartu ahal izango da eta prestakuntza-ikastaroekin eta praktikaldiarekin osatuko da. Suhiltzaile kategoriarako oposizioa edo oposizio-lehiaketa irekiak izango dira; kabu eta ofizial ondoko kategoriarako, barne-sustapena erabiliko da; gainerako kategorietan, barne-sustapena edo txanda libre bidezko sarbidea erabiliko da eta deialdi bakoitzean plazen ehuneko bat barne-sustapenerako gorde ahal izango da.
40. 25. artikulua arautzen du zer baldintza bete behar dituzten izangaiak barne-sustapenerako deialdietan lehiatzeko. Aurreikusten da, sarjentu kategoriarako funtzionarioek, eskatutako titulazioa badute, aukera izango dutela A taldeko ofizialen A2 azpitaldera igarotzeko, barne-sustapenerako gainerako baldintzak betetzen badituzte eta zerbitzuaren ardura duen administrazioak ofizial ondoko lanpostua sortu ez badu.
41. 26. artikulua xedatzen du hautaketa-prozesuetan ondo zainduko dela egin beharreko froga moten eta lanpostuaren eginkizunen artean lotura egotea. Eusko Jaurlaritzak, zerbitzuen titular diren administrazioak entzun ondoren, hautaketa-prozesurako oinarritzko arauak zehaztuko ditu: programak, edukia, egitura eta salbuespen medikoen koadroa. Ondoren, Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiaren esku utzi ahal izango du hautaketa-prozesuak gauzatzeko ardura.
42. 27. artikulua hautaketa-prozesuetan berdintasunaren alde ezartzen diren neurriak jasotzen ditu, hautaketa-prozesuetan, sailkapen-ordenan, puntuazioan

sortzen diren berdinketei aplika dakizkiekeen arauak zehazteko eta sustapen-planen arabera, emakumeek bete behar dituzten lanpostuen ehuneko zehazteko.

43. 28. artikulua prestakuntzarekin eta praktikaldiarekin lotutako gaiak arautzen ditu, horien kanporaketa-izaera kontuan izanda.
44. 29. artikulua ezartzen du, zerbitzuen titular diren administrazioek bigarren jarduera arautu ahal izango dutela, beren burua antolatzeko duten ahalaren arabera.
45. 30. artikulua xedatzen du SPISZetako langile funtzionarioen eta suhiltzaile-laguntzaileen diziplina-araubidea gainerako enplegatu publikoei dagokienaren berdina dela, proiektuak jasotzen dituen berezitasunetan salbu.
46. 31., 32. eta 33. artikuluek langile horien falta oso astun, astun eta arin espezifikoak arautzen dituzte, hurrenez hurren.
47. IV. kapituluak, «enpresako suhiltzaileak», 34. eta 35. artikulua barne hartzen ditu.
48. 34. artikulua xedatzen du enpresako suhiltzailetzat hartuko direla jarduera hauekin lotutako lanak egiten dituzten langileak: suteak itzali, suteek eta leherketek eragindako arriskuak prebenitzeko neurriak hartu, eta suteen eta antzekoen aurrean instalazioak mantentzea. Dagokien akreditazioa izan beharko dute, Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiak emanda.
49. 35. artikulua ezartzen du enpresako suhiltzaileek autobabes-planetan zehaztutakoaren arabera jardungo dutela. Gainera, esku-hartzearen garrantziak horretara behartzen duenean edo babes zibilerako plana aktibatzen denean, SPISZen zuzendaritzapean eta koordinaziopean jardungo dute.
50. Xedapen gehigarri bakarrak ezartzen du Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiak eta SPISZen titular diren administrazioek lankidetzak-akordio zehatzak sinatuko dituztela, zerbitzu horietara sartzeko prestakuntza, eguneratzeko prestakuntza eta espezializatzeko prestakuntza ezartzeko.
51. Xedapen horrek kontuan hartzen du Larrialdietako eta babes zibileko teknikari eta Larrialdiak koordinatzeko eta babes zibileko goi-mailako teknikari-tituluak eskuratzea helburu duten ikasketek, euskal hezkuntza-agintariek garatuta, Eusko Jaurlaritzako Segurtasun sailaren aldeko txostena izan beharko dutela.
52. Azkenik, aipatutako xedapenak jasotzen du SPISZetako kategorietara sartzeko prestakuntza-ikastaroek eta praktikaldiek kontuan hartuko dituztela, edukiei eta

programazioari dagokienez, aurreko paragrafoan aipatutako ikasketak, horiek baliozkotu ahal izateko.

53. Lehenengo xedapen iragankorrak arautzen du SPISZek beren estatutuak, barne-araubideak, egitura, antolakuntza eta funtzionamenduak legeak ezarritakoaren arabera egokituko edo egingo dituztela hiru urteko epean.
54. Bigarren xedapen iragankorrak ezartzen du SPISZen titular diren administrazio publikoek beren lanpostuak legean ezarritako sailkapen-taldeen arabera egokituko dituztela lau urteko epean. Honela egingo dute egokitzapena:
 - a) Egungo inspektore eta ofizial kategorietako langileak inspektore kategorian berrian integratzen dira.
 - b) Inspektoreorde kategoriako langileak, ofizial kategorian berrian integratuko dira.
 - c) Ofizial ondoko kategoriako langileak desagertzeaz dagoen kategorian horretan geratuko dira, baina langile horiek, barne-sustapeneko prozeduren bidez, B sailkapen-taldeko ofizial ondoko kategorian sartu ahal izango dira, betiere sailkapen-talde horri dagokion titulazioa badute, edo C1 taldeko kategorietan hiru urteko antzintasuna, edo 2 urteko antzintasuna eta Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademian egindako ikastaro espezifiko bat gainditu badute.
 - d) Sarjentu kategoriako langileak kategorian horretan integratuko dira.
 - e) Kabu eta suhiltzaile kategorietako langileak desagertzeaz dauden kategorian horietan geratuko dira. Hala ere, langile horiek, hurrenez hurren, C1 sailkapen-azpitaldeko egungo kabu eta suhiltzaile kategorietan hartu ahal izango dira, barne-sustapeneko prozeduraren bidez, baldin eta sailkapen-talde horri dagokion titulazioa badute edo C2 taldeko kategorietan hamar urteko antzintasuna badute, edo bost urtekoa eta prestakuntza-ikastaro berezi bat gainditu badute (ikastaro hori egin ahal izateko, irizpide objektiboak ezarriko dira). Integrazio hori egiteko, ezin izango da gastu publikoa handitu, ezta urteko guztizko ordainsariak ere.
55. Hirugarren xedapen iragankorrak ezartzen du legea indarrean jartzean abian dauden hautaketa-prozesuak aurreko araudiaren menpe egongo direla.
56. Laugarren xedapen iragankorrak ezartzen du enpresako suhiltzaileak dituzten enpresek dagozkien jarduerak egin beharko dituztela lau urteko epean eginkizun

horietaz arduratzen diren langileek legean ezarritako baldintzak bete ditzaten. Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiak onartu ahal izango ditu beste autonomia-erkidego batzuek emandako enpresako suhiltzaile-egiaztagiriak edo baliokideak.

57. Xedapen indargabetzaileak indarrik gabe uzten du LKLTBren V. kapitulua, «Suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuak» izenburua duena, alegia.
58. Azken xedapenetako lehenak ekainaren 28ko 15/2012 Legea, Euskadiko Segurtasun Publikoaren Sistema Antolatzekoa (ESPSAL), aldatzen du; zehazki, 23. artikulua 2. apartatuaren c) letrari idazkera berria ematen dio; 23. artikulua 2. apartatuari f) eta g) letrak gehitzen dizkio eta 28. artikulua 3. apartatua aldatzen du.
59. Azken xedapenetako bigarrenak zehazten du legea Euskal Herriko Agintaritzaren Aldizkarian argitaratu eta hurrengo egunean jarriko dela indarrean.

BATZORDEAREN ESKU-HARTZEA

60. Irizpen hau Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoari buruzko azaroaren 24ko 9/2004 Legearen 3.1.a) artikuluaekin bat eman da; artikulua horrek Batzordearen kontsulta-funtzioaren eremutzat jotzen ditu lege-aurreproiektuak, edozein dela ere haien arloa eta xedea, betiere biltzen dituen salbuespenen barruan sartuta ez badaude, eta honako hau ez da horietako bat.

KONTUAN HARTZEKOAK

I ESKUMEN-TITULUA

61. Eskumenei dagokienez, Segurtasun Sailak egindako txosten juridikoak adierazten duenez, proiektua Euskal Autonomia Erkidegoari dagozkion eskumenetan oinarrituta dago: segurtasun publikoa, babes zibila eta larrialdiak eta funtzio publikoaren erregulazioa, betiere kontuan izanda udalerrri eta foru-aldundiei dagozkien SPISZen alorreko eskumenak.
62. Euskal Autonomia Erkidegoaren Estatutuko (EAE) 17. artikuluari jarraikiz, Euskal Autonomia Erkidegoak ordena eta segurtasun publikoaren arloko eskumenak ditu, eta, horren arabera, EAeko segurtasun publikoa guztiz kudeatzen du, Estatutuan bertan jasota dauden eta erkidegotik kanpo edo gainetik dauden gaiak izan ezik.
63. Segurtasun publikoaren alorreko eskumenaren kontzeptuari eta helmenari dagokionez, 154/2011 Irizpena egin genuen, Euskal Segurtasun Publikoaren

Sistema Antolatzeke Lege Aurreproiektuari jarraituz. Irizpenak Konstituzio Auzitegiak gai horri buruz emandako doktrina jasotzen du.

64. Gerora, Konstituzio Auzitegiak maiatzaren 29ko 86/2014 Epaia eman zuen, 2059/2013 konstituzio-kontrakotasuneko errekurtsolari dagokiona. Errekurtsori hori Eusko Legebiltzarraren 15/2012 Legearen aurka jarri zen. Legearen helburua Euskal Segurtasun Publikoaren Sistema Antolatzea da eta 4. oinarri juridikoan biltzen du Konstituzio Auzitegiak segurtasun publikoaren eskumenaren kontzeptuari eta helmenari buruz eratuz joan den doktrina:

«Auzitegi honek hainbatetan esan duenez (ekainaren 8ko 33/1982 KAEn 3. oinarri juridikoa, eta 154/2005 KAEn 5. oinarri juridikoa, besteak beste) segurtasun publikoaren alorrak barne hartzen du ondasunak eta pertsonak babestea helburu duen jarduera, lasaitasuna eta ordena publikoa bermatzeko. Babes horren bermatzaile nagusiak dira bai poliziaren berezko jarduna baita, nahiz eta polizia-jardunak ez izan, poliziak berezkoak dituen eginkizun osagarriak ere (104/1989 KAEn 6. oinarri juridikoa, eta irailaren 30eko 175/1999 KAEn 5. oinarri juridikoa). Hala ere, zehaztu dugu esparru hori segurtasun-poliziaren esku-hartzeak arautzetik harago joan daitekeela, hau da, Segurtasun Indar eta Kidegoen berezko eginkizunetatik harago. Beraz, adierazi dugunez (Konstituzio Auzitegiaren 154/2005 epaia, 5. oinarri juridikoa) «ez da bideragarria hiritarren segurtasunerako garrantzitsuak diren jardueren edozein erregulazio beti polizia-kidegoen eginkizunen edo antzekoen artean egon behar izatea. Izan ere, argi dago kidego horien jarduera-esparrutik kanpo ere segurtasun publikoaren alorreko administrazio-jarduerak arautu daitezkeela (abenduarien 13ko 235/2001 KAEn 8. oinarri juridikoa)». Bestela esanda, ezin dira «berdin-berdintzat jo segurtasun publikoaren alorra eta Segurtasun Indar eta Kidegoen berezko jarduerak, hau da, segurtasun publikoaren berezko araudiaren helburu bakarra ez da Segurtasun-polizia delakoaren jarduera zehatzak arautzea» (148/2000 KAE, ekainaren 1ekoa, 6. oinarri juridikoa). Izan ere, «poliziaren jarduera hori baino handiagoa den segurtasun publikoaren alorrean kokatuta dagoen zati bat besterik ez da» (175/1999 KAE, 7. oinarri juridikoa).

65. Babes zibilaren alorrari dagokionez, Batzorde honek 154/2011 Irizpenean aipatzen du EAEk arlo horretan duen eskumenak Konstituzio Auzitegiaren hainbat adierazpen ekarri dituela (bereziki, abenduaren 18ko 123/1984 epaian eta uztailearen 19ko 133/1990 epaian). Hori dela-eta, bere helmenean zehaztasun handiz zedarritu ahal izan da.

66. Konstituzio Auzitegiak hasiera-hasieratik onartzen duenez, nahiz eta «babes zibil» adierazpena Konstituzioan (EK) ez ageri eta Autonomia Estatutuan berariaz aurreikusia egon ez arren, ezin dugu ondorioztatu automatikoki Estatuaren mendeko eskumena denik EKren 149.3 artikulua aplikatuz. Izan ere, alor horretako eskumenak bana daitezke ohiko irizpide interpretatzaileen bidez.
67. Konstituzio Auzitegiaren 123/1984 eta 133/1990 Epaietan (KAE), babes zibilaren arloa Konstituzioaren 149. artikulua aipatzen duen segurtasun publikoaren kontzeptuan sartuta dago. Honela definitzen du babes zibila: «edozein eraso-bidek, elementu naturalek edo ezohiko elementuk pertsoneri eta ondasunei eragindako kalteak saihestu, gutxitu eta zuzentzeari begira egindako jarduera multzoa, kalteak bake garaian eragiten direnean eta ondorioak hain larriak direnean, ezen hondamen publiko izendapena jasotzen duten». Nahiz eta polizia-kidegoek babes zibileko eginkizunetan esku hartu, eginkizun horiek esparru handiagoa dute eta bestelako erakunde eta zerbitzu administratiboak barne hartzen dituzte: osasun, salbamendu, su-itzalketa eta herri-lanekin lotutako zerbitzuak, besteak beste.
68. Ondorioz, Konstituzio Auzitegiak onartu du babes zibilaren alorreko eskumen autonomikoak, Estatuarekin batera eragina duenak, —ex EKren 149.1.29 artikulua—, hainbat muga dituela. Hau izan daiteke muga horien kausa: hondamen- edo larrialdi-egoeraren eragina jasan duen nazio-mailako edo autonomiaz gaindiko interesa egotea. Ondorioz, beharrezkoa izango da askotariko administrazioen koordinazioa edo administrazio publiko ukitu guztien zuzendaritza nazionala, baita autonomiaz gaindiko baliabideen ekarpena ere.
69. Funtzio publikoaren alorrean, ekimenak hainbat aldaketa dakartza. Aldaketa horiek suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuetako funtzionarioen araubideari eragiten diote. Hori dela-eta, 213/2011 Irizpenean adierazi genuenez, kontuan izan behar dugu, Euskal Autonomia Erkidegoaren Estatutuaren 10.4 artikulua araber, EAEk eskumen eskusiboa duela toki-araubidearen eta EAEko eta Toki Administrazioaren funtzionarioen estatutuaren alorretan, alde batera utzi gabe estatuak eskumena duela administrazio publikoaren araubide-juridikoaren oinarriak ezartzeko, baita funtzionarioen estatutu-araubidearen ere (EKren 149.1.18 artikulua).
70. Konstituzio Auzitegiak (37/2002 KAEn 8. oinarri juridikoa) hau esan du, eskumenen banaketari dagokionez: «Funtzio publikoaren alorrean, EKren 149.1.18 artikulua ezarritakoaren araber, Estatuak eskumen eskusiboa du funtzionario publikoaren estatutu-araubidearen oinarriak ezartzeko, eta esamolde horrekin ulertu behar da, Konstituzio Auzitegiak deklaratu duenez, herri-administrazio guztietako funtzionarioak sartzen direla; ondorioz, beraz, eskumen-titulu horren barrukotzat hartu behar dira bai Estatu

Administrazioaren funtzionarioak, bai autonomia-erkidegoen administrazioetakoak, baita toki-korporazioetakoak ere».

71. Gogorarazi du, halaber, (1/2003 KAE, urtarrilaren 16koa, 8. oinarri juridikoa) «funtzionario publikoen estatutu-araubideari» erreparatuz, Estatuari dagokiola, EKren 149.1.18 artikulua araututakoaren ondorioz, «behar den izendatzaile komun arauemailea finkatzea, eskumenen banaketa zehazten duten konstituzionaltasun-blokearen arautan aurreikusitako batasuna bermatzeko (48/1998 KAE, 3. oinarri juridikoa). Hau da, Estatuko lurralde osoan aplikatzeko arau-esparru bateratu bat (...). Esparru horretatik abiatuta, Erkidego bakoitzak, bere interesen arabera, beharrezkoak iruditzen zaizkion berezitasunak gehitu ahalko ditu, betiere bere estatutuak, dagokion gai-alorrean, esleitzen dion eskuduntza-esparruan».
72. Beraz, oinarrizko esparru hori errespetatuz gero, Euskal Autonomia Erkidegoari egokitu litzaike legegintza-garapena eta exekuzioa, hala estatutu-ikuspuntutik nola antolatze ahalarretik, bere zerbitzuan diharduen pertsonala ordenatze aldera.
73. Azkenik, aipatu behar dugu urriaren 30eko 5/2015 Legegintzako Errege Dekretuan —hots, Enplegatu Publikoaren Oinarrizko Estatutuaren Legearen testu bategina onartzen duen Dekretuan (EPOETB)— jasota dagoela aipagai hartutako oinarrizko araubide hori. Izan ere, lege hori funtzionarioei eta, hala dagokionean, autonomia erkidegoetako Administrazioetako eta toki-erakundeetako —besteak beste— langile lan-kontratudunei aplikatzen zaie (2.1 artikulua), eta, zehazki, 3.1 artikuluan honako hau xedatzen du: «Toki-erakundeetako funtzionarioak arautzeko orduan oinarri izango dira, batetik, aplikatu beharreko estatu-legeria, Estatutu hau berau ere horren osagai izanik, eta, bestetik, autonomia-erkidegoetako legeria, toki-administrazioen autonomia errespetatuta».
74. Aipagarria da, halaber, EPOETBren 75. eta 76. artikuluek xedatzen dutela kidegoak eta eskalak legearen bidez, gure kasuan Eusko Legebiltzarrak emandako legearen bidez sortu, aldatu eta ezabatuko direla, eta lege horren bidez zehaztuko dela, halaber, horietara sartzeko behar den titulua. Lege hori kontuan hartu beharko da SPISZetako langileen kategoriak eta sailkapen-taldeak definitzeari begira, baita proiektuak ezartzen duen sartzeko moduei eta barne-sustapenari begira, hasierako prestakuntza eta praktikaldiari begira, bigarren jarduera eta diziiplina-araubideari begira ere.
75. Suteen prebentzioaren eta itzalketaren alorrean, udalerrien eginkizuna garrantzitsua da. Izan ere, Toki Araubidearen Oinarriak Arautzeko apirilaren 2ko 7/1985 Legearen (TAOL) 25. artikulua ezartzen du Estatuaren eta autonomia-erkidegoaren legeriaren arabera, udalerrien eskumenak izango direla, besteak

beste, babes zibila eta suteen prebentzio eta itzalketa. Gainera, 26. artikuluan xedatzen du 20.000 biztanletik gorako udalerriek, besteak beste, zerbitzu hauek eman beharko dituztela: babes zibila eta suteak itzaltzea.

76. Horrela jasotzen du Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legearen 17.1 artikulua; izan ere, artikulua horretan adierazten denez, lege horretan eta aplikatu beharreko legerian xedatutakoaren esparruan, udalerriek eskumen propioa izango dute babes zibila, emergentziak, eta suteen prebentzioa eta itzaltzea antolatzeke eta kudeatzeko.
77. Bestalde, EAEko lurralde historikoek, suteen aurkako defentsaren alorrean, erakunde erkideen legeria betearazteko eskumena dute, Autonomia Erkidegoko Erakunde Erkideen eta Lurralde Historikoetako Foru Erakundearen Arteko Harremanen gaineko azaroaren 25eko 27/1983 Legearen 7.c.4 artikulua aurreikusitakoaren arabera. Bestetik, LKLTBk 45.2 artikuluan arautzen ditu alor horretan foru-aldundiek dituzten eskumenak.
78. Atal hau ixteko, esan behar da ez dagoela zalantzarik proiektatutako erregulazioa gauzatzeko EAEn eskumenaren inguruan, idazkeran ez baita inongo gehiegikeriarik ikusten.

II EGITEKO PROZEDURA

79. Bat etorrita Xedapen Orokorrek Egiteko Prozedurari buruzko ekainaren 30eko 6/2022 Legearen xedapen iragankorrenekin eta kontuan hartuta lege hori indarrean jarri aurretik (2022ko uztailaren 16a) hasi zela prozedura hau, 2003ko abenduaren 22ko 8/2003 Legea aplikatu behar da (Xedapen Orokorrek Egiteko Prozeduraren Legea, aurrerantzean XOEPL).
80. XOEPLren 3.1 artikuluan jasotzen da lege-forma hartzen duten xedapenei ezarriko zaiela lege hori.
81. Aholku-batzordearen doktrina jarraituaren arabera, ohartarazi beharra dago araubide-zertasu horrek ez duela baliogabetzen lege-aurreproiektuak egiteko prozeduraren azterketan lehenetsi beharreko ikusmoldea, bestelakoa izan behar duena, halakoak izapidetzearen ondorioz sortutako produktuek izaera berezia baitute.
82. XOEPLren asmoa da gobernuak gainerako arauen proiektuetan aplikatzen den metodologia bera erabiltzea lege-aurreproiektuak egitean ere. Izan ere, xedapenaren zioen azalpenak dioenez, horrela «(...) legegintzako ahala duenaren eginkizuna erraztu egingo da, hobeto funtsatutako egitasmoak aurkeztuko baitzaizkio

eztabaidarako eta erabakia hartzeko, helburuak iristeko egokiagoa eta finagoa den teknika juridikoaz artikuluka banatua».

83. Hain zuzen ere, Legebiltzarrean hedatzen baita bere zabalean legegintza-prozedura, eta Konstituzioak (EK), Euskal Autonomia Erkidegoaren Estatutuak (EAAA) edo, batzuetan, lege organikoek baldintzak ezartzen dituzten kasu berezietan izan ezik, lege-proiektuek bete beharreko baldintza bakarra da beharrezko aurrekariekin batera bidaltzea Legebiltzarrera, bere iritzia eman eta erabakia hartu ahal izan dezan, gutxienez ere, memoria orokorra, generoaren arabeko eraginaren eta zuzentze-neurrien aurretiazko azterketa, finantzaketari buruzko eranskina eta kontrol ekonomikoko txostena —aurrekontuari karga edo zama dakarkioten proiektuetan—, batzorde honen irizpena, eta legeriaren arabera nahitaezko diren beste txostenak (Jaurlaritzaren Legearen 57. artikulua, eta Eusko Legebiltzarreko Erregelamenduaren 133.2 artikulua).
84. Beraz, lege-aurreproiektuei dagokienez, administrazio-faseko prozedurak ezin duenez arriskuan jarri amaierako produktuaren baliozkotasuna, helburu nagusi batekin aztertzen da egite-prozesua: hain zuzen, araua proposatutako edukiarekin idaztea eragin duen oinarri objektiboa ezagutzea. Ondorioz, legearen arrazionaltasunaren inguruan ikertzen da —ea hausnarketaren ondoriozko erabakia den—, baita haren arrazoizkotasunaren inguruan ere —gure ordenamendua taxutzen duten arau axiologikoei jarraitzen ote dien—.
85. Horretarako, aurreproiektuaren fase hauek aztertzen dira, betiere ikusmolde material batetik: organo sustatzailearen egite-fasea —hasierako testu arauemailea zentzuzkotzen duten arrazoiak eta gogoeta—; parte-hartze fasea —ea testua zabaldu den arauaren eraginpeko pertsonak eta sektoreek parte-hartzearen, zer iritzi izan dituzten, eta zer arrazoi, testua onartu edo errefusatzeko—; arauak hala esleituta, testu arauemailea ikuspegi gaituetatik aztertzeko eginkizuna duten organoen esku-hartze fasea; eta arauaren eraginpeko esparruak dituzten administrazio eskudunen iritzia biltzeko fasea.
86. Prozedura aztertuz, halaber, egiaztatu daiteke ea aintzat hartu diren, kasuan-kasuan, arauaren bideragarritasuna baldintzatzen duten faktoreak (hau da, ea aztertu den bestelako hautabiderik eta horien ondorioz, eta benetan hautabideak aplikatzeko egon litezkeen aukerak, baita, orobat, horien bidez lortu nahi diren ondorioak erdiesteko gaitasuna ere). Alderdi horretan, azterketak arreta berezia jartzen du eragin ekonomikoaren gain: hau da, ahalegin publiko eta pribatuaren ebaluazioa jaso den.
87. Hori dela-eta, txostenaren azterketari helduko diogu irizpen pean jarritako testua lortzeko jarraitutako prozedura XOEPLn ezarritakoa ote den egiaztatzeko.

88. Aldez aurretik adierazi behar da aurreproiektuaren jatorria 2005. urtea dela. Urte horretan, garai hartako Herrizaingo Sailak aginduta, azterlan bat egin zen: «Euskal Autonomia Erkidegoko suteen itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen arloko prestakuntzaren egungo egoerari buruzko azterlana».
89. Era berean, aurrekari gisa Eusko Legebiltzarrak onartutako legez besteko proposamena, hots, suhiltzaile kategoria C1 taldera igarotzea eskatzen duena, aipatu behar dugu.
90. Aurrekoaren ondorioz, SPISZe buruzko Lege-aurreproiektua hartu zen kontuan ekimen honen abiapuntu gisa. Lege-aurreproiektu hori Gobernu Kontseiluak 2015eko uztailaren 27an egindako bilkuran onartu zen. Lege-aurreproiektua, Eusko Legebiltzarrera bidali ondoren, 2016ko maiatzean baztertu egin zen, onartzeko gehiengo nahikorik lortu ez zelako.
91. Lege-aurreproiektua izapidetzen hasi aurretik, Erakunde arteko Batzordeak lankomentutzat hartu zuen testua, egokitzen hartzen ziren ekarpenak egiteko. Hiru foru-aldundiek, Bilboko Udalak eta Euskadiko Suhiltzaileen Elkarteak ekarpenak egin zizkioten proiektuari.
92. Ondoren, Administrazio Publikoen Administrazio Prozedura Erkidearen urriaren 1eko 39/2015 Legearen (aurrerantzean, APEL) 133. artikuluan 1. apartatuan ezarritakoaren arabera, lege-aurreproiektua egin aurretik, 2021eko martxoaren 10ean, aurretiko kontsulta publiko bat egin zen, Eusko Jaurlaritzaren egoitza elektronikoko Iragarki Taulan iragarki bat jarri eta Legegunean argitaratuz. Ekarpenak aurkezteko epea 2021eko apirilaren 12an amaitu zen. ELA sindikatua eta LAB Suhiltzaileak sindikatuko ordezkari batek egin zituzten alegazioak.
93. Araua prestatzeko prozedurari hasiera eman dion 2021eko maiatzaren 21eko Aginduak aditzera ematen du zein diren erregulazioaren xedea eta helburua, bideragarritasun juridikoa eta materiala, eta antolamendu juridikoan dituen ondorioak. Gainera, araua onartzeko behar diren txostenak eta izapideak zehazten ditu, baita testu arauemailea ele bitan idazteko metodoa ere (itzulpena, alegia).
94. Txosten juridikoak XOEPLren 7.3 artikuluko eskakizunak betetzen ditu, eta ondoko ondoko zenbait epigrafetan jasotzen ditu aurrekariak, erakundeen eskumenak eta aurreproiektua izapidetzeko behar den prozedura. Era berean, Aurreproiektuaren edukia aztertzen du, baita indarreko legetara egokitzen den ere. Halaber, bideratze-fasean eta onarpen-fasean onartzeko beharrezkoak diren txostenak eta izapideak zehazten ditu.

95. Lege-aurreproiektuak enpresak eratzeko, abian jartzeko eta funtzionatzeko garaian duen eraginari dagokionez, zehazten du «testu arauemaileak ez duela eragin nabarmenik “enpresak eratzeko, abian jartzeko eta funtzionatzeko” garaian, SPISZen erregulazioari bakar-bakarrik egiten baitio erreferentzia»; kontu hori txosten ekonomikoak zehaztu du geroago.
96. Ekimena sustatu duen organoak generoaren arabera eraginaren ebaluazioa egin du. Emakumeen eta gizonen berdintasunerako eta emakumeen kontrako indarkeria matxistarik gabe bizitzeko otsailaren 18ko 4/2005 Legearen (aurrerantzean, EGBL) 19. artikulua eskatzen du txosten hori egitea. Txosten horretan, gizonak eta emakumeak SPISZen eremuan duten egoera aztertu ondoren, nabarmendu da berdintasuna sustatzeaz diharduen atal bat gehitu dela testuan. Atal horretan jasotzen da berdintasun-planak egin behar direla eta neurriak hartu behar direla langileen hautaketa-prozesuetan. Neurri horiei esker, berdintasunerako eskubidea benetan erabiltzea eragozten duten trabak desagerraraziko dira eta SPISZetan diskriminazioak izatea saihestuko du.
97. Aurreko izapideak egin ondoren eta bidezko ohartarazpenak egin ostean, sailburuak, XOEPLren 7. artikuluan aurreikusitakoarekin bat etorruta, 2021eko abenduaren 23an aurretiazko izaeraz onartu zuen lege-aurreproiektuaren hasierako testu elebiduna eta, ondorioz, legea onartzeko behar ziren izapideekin aurrera jarraitzea.
98. Lege-aurreproiektua onartzeko aginduan aipatzen bada ere, ez dago dokumentatuta testua Eusko Legebiltzarrera bidali zutenik, Jaurlaritzari buruzko ekainaren 30eko 7/1981 Legearen 56. artikulua 1. apartatua ezarritakoari jarraikiz (ekainaren 2ko 8/2016 Legeak sartutako aldaketaren ondoren). Izapide horri dagokionez, Batzordearen iritzia izan du isla, besteak beste, 34/2022 Irizpenean.
99. Gero, testua Eusko Jaurlaritzako gainerako sailei erakutsi zitzaizen, *Legesarearen* bidez.
100. Beraz, XOEPLren 8. artikuluan xedatutakoa bete da. Testua jendaurrean jarri zen 20 egun balioduneko epean, EHAAn eta Legegunean argitaratu baitzen. Gainera, honako erakunde eta elkarte hauei entzun zaie:
 - Suteen aurkako Borrokarako Espainiako Elkarte (ASELF).
 - Suhiltzaile Teknikarien Elkarte Profesionala (APTB).
 - Mercedes Benz España SA

- Petronor SA
 - Michelín España-Portugal SA
 - Sindikatuak: ELA, LAB, UGT-Euskadi eta CCOO-Euskadi.
101. XOEPLren 9. artikulua arabera, kontsulta izapidea egin da beste administrazio eta erakunde batzuekin, eta testua helarazi zaie Araba, Bizkai eta Gipuzkoako foru-aldundiei; Bilbo, Donostia eta Vitoria-Gasteizko udalei; eta Euskadiko Udalen Elkarteari (EUDEL).
102. Jarraian adieraziko diren sail, erakunde eta gizarte-eragile hauen alegazioak edo jakinarazpenak jaso ditugu:
- Eusko Jaurlaritza: Ekonomiaren Garapen, Jasangarritasun eta Ingurumen Saila eta Ekonomia eta Ogasun Saila.
 - Sindikatuak: CCOO, ELA eta LAB.
 - Araba eta Gipuzkoako foru-aldundiak.
 - Mercedes Benz España SA
 - Michelín España-Portugal SA
 - SPISZen sarjentu-taldea, Bizkai eta Gipuzkoako foru-aldundietakoak eta Bilbo eta Donostiako udaletakoak.
 - Donostiako Udaleko SPISZren komunikazioetako operadore-taldea.
 - SPISZetako 34 langileren taldea.
 - Gipuzkoako Foru Aldundiko Suhiltzaile Zerbitzu Foralaren prebentzioko eta esku-hartzeko laguntzaile teknikoaren taldea.
103. Jakinarazpen, ohartarazpen eta proposamen horiek aztertu ziren, eta lege-aurreproiektuaren instrukzio-fasean zehar jasotako alegazio eta hobekuntza-proposamen guztiei erantzuteko txostena prestatu zen. Txostena espedientean dago jasota. Txosten horretan, behar bezala motibatuta adierazi da, aztertu ostean, alegazioak eta proposamenak onetsi diren edo ez, eta onetsi ez badira, lege-aurreproiektuaren hasierako testua aldatu beharko da.
104. Espedientean memoria ekonomiko bat dago. Memoria horretan ebaluatzen da proiektua indarrean jartzeak zer kostu eragiten dien administrazio publikoei:

milioi bat eta bederatziehun mila euro inguru. Dena den, adierazten da urteko guztizko ordainsarrietan ez dela igoerarik izango; beraz, oinarrizko ordainsarrietan eragingo duen igoera beste ordainsari osagarri batzuetan xurgatuko da eta etorkizuneko finkapeneko hirurtekoetan soilik izango du eragina. Gainera, Polizia eta Larrialdietako Euskal Akademiak (aurrerantzean, PLEA) ezarri, baliozkotu edo homologatzen duen prestakuntza gainditu ondoren prestakuntza nahitaez egiaztatzeak sektore pribatuan duen eragina aztertu da. Prestakuntza gainditzeko lau urteko epea ematen da. Adierazi da horrek karga ekonomikoa eragingo diela bitarteko horiek edukitzera behartuta dauden enpresei, baina ez da zenbatespen ebaluatiborik egin.

105. Nahitaezko txostenei dagokienez, Emakunde Emakumearen Euskal Erakundearen txostenak, EGBLren 21. artikuluan ezarritakoaren arabera lortutakoak, hainbat iradokizun eta gomendio egin ditu berdintasun-ikuspegia SPISZetan gauzatzen diren ekintzetan sartzeko. Testuari buruz, proposatu du laneko sexu-jazarpena edota sexuan oinarritutako jazarpena falta oso astuntzat hartzea.
106. Hizkuntza-normalizazioari buruzko txostenak (azaroaren 6ko 233/2012 Dekretuaren 2. artikulua) aurreproiektuaren hainbat alderdi aztertu zituen, eta horretaz gain, eskatu zuen hainbat artikulutan herritarren hizkuntza-eskubideei buruzko gaiak eta hizkuntza-normalizazioa eranstea.
107. Herritarrak Hartzeko eta Zerbitzu Digitaletako Zuzendaritzak antolamenduari buruzko txostena, Gobernantza Publiko eta Autogobernu Sailaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen dituen urtarrilaren 19ko 8/2021 Dekretuaren 12.d) artikuluan eskatzen dena, egin du.
108. Aurrekontu Zuzendaritzak uste du araua aplikatzeak eragingo dituen kostu ekonomikoek ez dutela eragin handirik izango aurrekontuan; dena den, eragin hori esleitutako zuzkidurekin egin beharko da Euskal Autonomia Erkidegoko Ekonomia Kontrolari eta Kontabilitateari buruzko Legearen testu bateginaren 27.4 artikuluan (EKKLTB) ezarritakoaren arabera. Testu bategina urriaren 19ko 2/2017 Legegintzako Dekretuaren bidez onartu zen.
109. Funtzio Publikoaren Zuzendaritzaren txostena dago, Euskal Funtzio Publikoari buruzko 6/1989 Legearen 6.1.a) artikulua arabera. Egin diren oharren honako hauei buruzkoak dira: alde batetik, eginkizunak erreserbatzea aginpidez baliatzeko kasuan eta, bestetik, SPISZetako langileen erregistroaren ezaugarriak eta erregistro horrek enplegatu publikoetako langileen erregistroarekin duen lotura. Era berean, ohar batzuk egin ditu berdintasuna sustatzeko neurriei buruz. Gainera, kritikoa agertu da bigarren jarduerak erregulaziorik ez izatearekin,

diseinatutako integrazio-prozesuekin eta barne-sustapenaren bidez sartzeko eskatzen den titulazioa izateko beharrarekin.

110. Tokiko Gobernu Batzordeen txostena, Euskadiko Toki Erakundeei buruzko Legearen 91.1 artikuluari jarraikiz egindakoa, lortu da. Txosten hartan, ondorio hauek atera ziren: «Lege-aurreproiektuak ez du inola murrizten edo urratzen EAEko toki-erakundeen autonomia».
111. Bestalde, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearen (EGAB) txostenak, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordeari buruzko maiatzaren 17ko 8/2012 Legearen 3.1.a) artikulua araberak, ohartarazpen orokor batzuk egin ditu langileen jarduerari eta langileak sailkatzeko bitartekoei eta kategoriei eta taldeei buruz, baita lanbide-karrera bat ezarri ez izanari buruz ere. Halaber, artikuluei buruzko ohar espezifiko batzuk egin ditu.
112. Euskadiko Babes Zibilerako Batzordearen aldeko txostenaren ziurtagiria dago, Euskal Herriko Herri Babeseko Batzordeari buruzko otsailaren 17ko 24/1998 Dekretuaren 2.c) artikuluan ezarritakoari jarraikiz.
113. Azkenik, Kontrol Ekonomikoko Bulegoak (KEB) txostena egin du, EKKLTBren 25.etik 27.era bitarteko artikuluek esleitzen dizkioten eginkizunak betez. Txostenean ohar batzuk ematen dira ekimenak dakarren gastu publikoaren ebaluazio osorako aukera ematen duen memoria egoki bat egiteko premiari buruz. Era berean, langileen erregistroarekin eta Erakunde arteko Batzordea sortzearekin eta PLEAren zeregin berrieekin lotutako alderdiak aztertzen ditu. Ogasun publikoaren alderdietan duen eraginaz diharduen apartatuan, ez du uste zuzeneko eraginik dagoenik Euskal Autonomia Erkidegoko Ogasun Nagusiaren berezko gaitan. Bestalde, ekonomia- eta aurrekontu-eragina eta eragin ekonomikoa aztertu ditu foru- eta toki-administrazioetan, eta ondorioztatu du, eragina izan arren, proiektatutako neurrien ondorioz ez dela gastu publikoa handitu beharko.
114. Ondorioz, azken izapideen memoria labur bat egin da, bertan sartuta espedientearen izapidetze-prozesuan igorritako txostenen erantzun eta ohartarazpen guztiak, XOEPLren 10.2 artikulua jasotakoaren ildotik, aurreproiektuaren izapideak dokumentu bakar baten bidez ezagutzeko moduan.
115. Adierazitako guztiagatik, betetzat jo behar dugu XOEPLn aurreikusitako lanketa-prozedura.

III AURREPROIEKTUAREN EDUKIAREN AZTERKETA

A) Ohar orokorrak

116. ESPSALk, 2.4.c) artikuluan adierazten duenez, suteak prebenitzeko eta itzaltzeko zerbitzuak eta salbamendu-zerbitzuak larrialdiei aurre egiteko eta babes zibilerako EAeko sisteman sartuta daude. Sistemaren funtsezko eta oinarrizko zerbitzuak dira, Administrazio batek zuzenean edo zeharka ematen ditzakeenak, baldin eta beharrezkoak badira larrialdi-egoeretan, egonkorrak direlako, hainbat diziplina biltzen dituztelako edo espezialitatekoak direla.
117. Gaur egun, SPISZen araubidea LKLTBn jasota dago, eta, zehazki, Dekretu horren V. kapituluan («Suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzua»), 44.etik 66.era bitarteko artikuluen bidez.
118. Proiektua egiteko prozedura hasteko aginduak adierazten duenez, proiektuaren helburua SPISZentzako lege-esparru zehatza ezartzea da, zerbitzuen oinarrizko konfigurazioari eta zerbitzua ematen duten langileei aplikatu dakiekeen araubideari heltzeko.
119. Arauak gutxieneko baldintza batzuk ezarri nahi ditu zerbitzuetan dagoen antolamendu-desberdintasuna saihesteko, zerbitzuen arteko lankidetzaren errazte aldera, ekipamenduetan ez ezik, gorabehera baten aurrean egiten den hedapen operatiboan ere nolabaiteko homogeneotasuna lortzeko, eta langileen egitura homogeneizatzeko, zerbitzuen ezaugarri bereziak kontuan hartuta.
120. Proiektuak ez dakar funtsezko aldaketarik aurreko araudiarekin alderatuta, eta antzekotasun handia du Batzorde honek irizpena eman zuen aurreko aurreproiektuaren testuarekin (99/2015 irizpena).
121. Aurrekoa kontuan hartuta, aurreproiektuaren alderdi zehatz batzuk aztertuko ditugu, berriak direlako edo bereziak direlako guk kontuan hartzea merezi dutenak, hain zuzen ere.

Suhiltzaile boluntarioak eta laguntzaileak:

122. Testuan sartu den berritasun nagusia da suhiltzaile boluntarioen figura eta suhiltzaile laguntzaileen figura kentzea izan da. Suhiltzaile boluntarioak LKLTBren 49. artikuluan daude jasota gaur egun, eta suhiltzaile laguntzaileen figura Eusko Legebiltzarrera bidali zen aurreko proiektuan jaso zen berritasun bat zen.
123. Lege-aukera horren inguruan adostasun zabala lortu da, eta ez da kontrako iritzirik agertu. Gure aldetik, aukera horri buruz ez dugu ezer esatekorik.

Urtarrilaren 19ko 24/2010 Dekretua, herritarrek larrialdiei aurre egiteko euskal sisteman borondatez parte hartzea arautzen duena (otsailaren 26ko 30/2019 Dekretuak aldatu zuena) egokitu baino ez da egin beharko. Dekretu horrek, bigarren xedapen gehigarriaren bidez, ezartzen du suhiltzaile boluntarioak suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen erregelamenduen bidez arautuko direla. Beraz, figura hori desagertu denez, apartatu hori indargabetu egin beharko litzateke berariaz.

Zerbitzuak emateko geografia-eremuak:

124. **7.b) artikulua** lurralde historikoen eskumenen artean, zerbitzuak eskaintzeko geografia-eremuak finkatzea zehazten du, dagoeneko badiren zerbitzuak kontuan izanda, eta zerbitzu horiek lurralde historikoko lurralde osoan eskainiko direla bermatzen du, lege honetan aurreikusitako baldintzetan.
125. Aurreko irizpenean artikulua horri buruz ezertxo ere esan ez bagenuen ere, egoki deritzogu Euskadiko Babes Zibilerako Batzordeak zerbitzuak emateko geografia-eremuak finkatzeko orduan parte hartu zuela ez aipatzeari buruzko ohar bat egitea, espedientean ez baitugu horren justifikaziorik aurkitu.
126. Aurreikuspen hori LKLTBren 45.2.a) artikuluan dago jasota gaur egun, eta bertan ezartzen da batzordeak parte hartuko duela prozedura horretan. Batzordearen parte-hartzea LKLTBren 14. artikuluan Batzorde horri esleitzen zaizkion eginkizunen ondorio da, babes zibilaren arloan, administrazio publikoen koordinaziorako eta lankidetzarako kide anitzeko organoa baita.
127. Beraz, batzorde horren eginkizunen artean, suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen antolaketari eta funtzionamenduari dagozkion erregelamendu-arauen proiektuak ezagutzea dago. Batzordearen eskudantziekin lotura estua duenez, egokia izango litzateke, arauak argitze aldera, berariaz aipatzea batzordeak nahitaez parte hartu behar duela geografia-eremuak finkatzen; izan ere, hori aipatu ezean, operadore juridikoak interpretatu beharko luke LKLTBren 14. artikuluan ezarritakoaren ondorioz parte hartu behar duela. Eta ezin da baztertu, inola ere, batzordeak prozeduran parte hartzea.

SPISZen erregistroa:

128. Beste berritasun aipagarri bat **18. artikuluan** xedatzen dena da, hots, erregelamenduaren bidez erregistro bat sortzea. Erregistro hori Eusko Jaurlaritzan babes zibilaren eta larrialdien arloko eskumena duen zuzendaritzari atxikita egongo da, eta suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuetako langile guztiak inskribatuko dira bertan.

129. Neurri hori aipatu egiten da, baina horretaz gain, espedientean ez dugu aurkitu neurri hori sortzeko beharrezkoa den justifikaziorik eta motibaziorik. Beraz, ezin dugu neurri horren erabilgarritasunaren egokitasuna balioetsi, ezta zertarakoak ere, kontuan hartuta haren titulartasuna SPISZk zuzenean kudeatzen ez duen organo bati esleitzen zaiola.
130. Dena den, izenak berak adierazten duen bezala, langile berrien erregistro bat da, hainbat administrazio publikotako langileen erregistroen datuak bilduko dituen. Horri dagokionez, ezin dugu ahaztu helburu horretarako badagoela langileen erregistro orokor bat Administrazio publiko bakoitzean. Erregistro horretan, abenduaren 1eko Euskal enplegu publikoari buruzko 11/2022 Legearen 53. artikuluan (EEPL) ezarritakoaren arabera, SPISZetako langileak ere jaso beharko dira, enplegatu publikoak direlako.
131. Dena den, EEPLren 53. artikuluan 11. apartatuan ezarritakoari jarraikiz, erregistro laguntzaile sektorial bat sortzea izango litzateke, eta aukera horretarako, arauak berak ezartzen du hura sortzeko erregelamenduzko gaikuntza.
132. Nolanahi ere, ezin dugu aipatu gabe utzi kontua ez dela Administrazio publiko bateko langileen erregistroaren erregistro laguntzaile bat sortzea soilik, baizik eta hainbat administrazioetako datu erantsien erregistro bat sortzea. Dena den, datuen tratamendu bat da. Tratamendu hori, abenduaren 5eko 3/2018 Lege Organikoaren –Datu Pertsonalak Babestekoa eta Eskubide Digitalak Bermatzekoaren– arabera (DPBEDBL), arduradunei emandako botere publikoak betetzean egiten dela ulertzen da, betiere 2016ko apirilaren 27ko 2016/679 (EB) Erregelamenduak, Europako Parlamentuarenak eta Kontseiluarenak, datu pertsonalen tratamenduari eta datu horien zirkulazio askeari dagokionez pertsona fisikoak babesteari buruzkoak (aurrerantzean, DBEO) 6.1.e) artikuluan ezarritakoaren arabera.
133. Era horretako tratamenduetan, DBEOk berak, 6.3 artikuluan xedatzen du, tratamenduaren arduradunari emandako botere publikoak baliatzean, tratamendu horren helburua lege bidez ezarri behar dela.
134. Hori bai, oinarri juridiko hori DPBEDBLren hamabigarren xedapen gehigarriaren bidez ezarritakotzat har daiteke. Kasu honetan, administrazio publikoen arteko datu-lagapenak direnez, legez zehaztu beharko litzateke tratamenduaren zilegitasuna. Horretarako, erregistroarekin lortu nahi den helburua eta datuak lagatzeko garaian administrazio desberdinen artean dagoen elkarrengarritasuna zehaztu beharko lituzke testuak.

Erakunde arteko Batzordea:

135. Bestalde, **9. artikuluan** SPISZetarako Erakunde arteko Batzordea sortzea xedatze da. Batzorde hori, gaur egun, azaroaren 7ko 245/2017 Dekretuaren bidez arautzen da. Batzorde hori aurreko aurreproiektuan jaso zen Koordinazio Batzordearen ordeztatu da eta azken horren ia eginkizun berak ditu.
136. Era horretan, batzordearen konfigurazioa goragoko maila batekoa izango da, eta ez da hain erraza izango batzorde horren eginkizunak edo osaera aldatzea, behar izanez gero.

Egitura profesionala:

137. Egitura profesionalari dagokionez, aurreko aurreproiektuan pentsatutako ereduari jarraitzen zaio, hau da, SPISZetako funtzionarioak administrazio-eskala berezi bakar batean sartu dira, hots, suteak itzaltzeko azpieskalan, eta kategoria jakin batzuen arabera hierarkizatu dira. LKLTBn zehaztutako egituretan ez bezala jokatu da, testu bategin horretan azpieskala teknikoa eta azpieskala operatiboa jasotzen baitziren. Horren ondorioz, **bigarren xedapen iragankorrean** jasotzen diren integrazio-sistemetan formalki ezarri beharko da inguruabar hori.
138. Aurreko aurreproiektuan ez bezala, gaur egun indarrean dauden kategoriak partzialki berreskuratu dira. Gogoratu behar da gaur egun indarrean dauden kategoriak, LKLTBren 53. artikuluan jasotzen direnak, honako hauek direla:
- a) Inspektore eta ofizial kategoria, A taldea.
 - b) Inspektoreorde kategoria, B taldea.
 - c) Ofizial ondoko eta sarjentu kategoriak, C taldea.
 - d) Kabu eta suhiltzaile kategoriak, D taldea.
139. Aurreproiektu honek (23.1 artikulua) kategoria hauek ezartzen ditu:
- a) Inspektore kategoria, A taldea, A1 azpitaldea.
 - b) Ofizial kategoria, A taldea, A2 azpitaldea.
 - c) Ofizial ondoko kategoria, B taldea.
 - d) Sarjentu kategoria, kabu kategoria eta suhiltzaile kategoria, C taldea, C1 azpitaldea.

140. Horrela, **bigarren xedapen iragankorrak** xedatzen du lanpostuak lau urteko epean egokitu beharko direla legea indarrean jartzen denetik eta langileak kategoria berrietan hartzen direnetik aurrera.
141. Inspektore eta ofizial kategoriako langileak inspektore kategoria berrian hartzeak ez du inolako arazorik sortzen. Ezta inspektoreorde kategoriako langileak ofizial kategoria berrian hartzeak ere. Hori guztia EEPLren lehen xedapen gehigarrian ezarritakoari jarraikiz; izan ere, xedapen horretan, Lege hori indarrean jarri zenean zeuden sailkapen-taldeak Lege horren 56. artikuluan ezarritako sailkapen profesionaleko talde eta azpitalde berrietan behin betiko txertatzea ezartzen da.
142. Eremu horretan, konstituzio-doktrinak beren iritzien arabera jokatzeko nolabaiteko tartea aitortzen die autonomia-erkidegoetako organo legegileei (KAren 113/10 Epaia, 5. OJ), beren zerbitzura dauzkaten langileen antolaketa-estatusa taxutu edo zehazteko, «batik bat egoera bereziak konpondu nahi direnean, egoera horiek, iragankortasun- edo berezitasun-arraziengatik, araubide juridikoak edo ordainsari-araubideak egokitzearen edo eguneratzearen beharra izanik (KAren autoak: 1268/1987, azaroaren 10ekoa [KAE 1987, 1268 AUTO], eta 1053/1988, irailaren 26koa [KAE 1988, 1053 AUTO], besteak beste)».
143. Kasu honetan, egoki da igarotze-egoera berezi baten erregulazioa, kategoria eta eskala berriak sortzea jasotzen duena, EPOETB promulgatzearen ondorioz horien sailkapen berri bat egin behar izan delako.
144. Era berean, ez du arazorik sortzen kabu eta suhiltzaile kategorietakoak diren eta behar den titulaziorik ez duten langileak barne-sustapenaren bidez integratzea, baldin eta langile horiek C2 taldeko kategorietan 10 urtetik gorako antzinasuna badute, edo bost urteko antzinasuna izanda prestakuntza-ikastaro espezifikoko bat gainditu badute (ikastaro hori egin ahal izateko, arrazoi espezifikokoak ezarriko dira).
145. Salbuespenezko titulazioaren dispentsa bat da, oinarrizko legerian jasota dagoena eta Konstituzio Auzitegiak baliozkotu duena. Horri dagokionez, KAren 114/2022 Epaia, 2022ko irailaren 26koa, haren doktrina biltzen duenak, honako hau adierazten du:

Arestian aipatu den KAren 171/2020 Epaian, 2. oinarri juridikoan, adierazten denez, Madrilgo erregulazioa «ezin hobeto egokitzen da oinarrizko legegileak ezarritako arau orokorrera (EKren 149.1.18 artikulua), eginkizunak eta kargu publikoak eskuratzeko garaiari merezimenduaren, gaitasunaren eta berdintasunaren printzipioak garatzeari dagokionez (EKren 23.2 eta 103.3

artikuluak), titulazioa ezartzen baita goragoko eskaletan edo kategorietan sartzeko baldintza gisa eta horrekin batera debekatu egiten da autonomia-erkidegoek eskakizun hori barkatzea». Hala ere —jarraitzen du— badago «estatu-aurreikuspen zehatz bat, EKren 149.1.18 artikuluan funtzio publikoaren arloan oinarritzko legeria gisa baliozko moduan ezarrita dagoena. Funtzio publikoa eraldatzeko neurriei buruzko abuztuaren 2ko 30/1984 Legearen hogeita bigarren xedapen gehigarria da. Lege horretan, salbuespen gisa, barne-sustapenerako titulazio-dispentsa bat ezartzen da, “D taldeko kidego edo eskaletatik” hasita “C taldeko kidego edo eskaletaraino”. Kasu zehatz honetan nahikoa da funtzionarioak antzinatasun jakin bat edukitzea (hamar urte edo bost urte, baldin eta prestakuntza-ikastaro espezifiko bat gainditu badu)». 30/1984 Legearen xedapen horren oinarritzko izaera –argitu du– adierazi zen KAK irailaren 24an emandako 200/2015 Epaian (4. oinarri juridikoa) ere; izan ere, epai horretan antzeko kasu bat ebatzi zen irailaren 12ko 8/2013 Legeari dagokionez (Aragoiko udaltzaingoak koordinatzeari buruzko Legea).

146. Aurreikuspen hori jasota dago, halaber, EEPLren zortzigarren xedapen gehigarrian, «Kidegora iristea titulazio-betekizuna bete gabe» izenekoan, alegia.

Berdintasunaren sustapena:

147. Planifikatutako testuaren beste berritasunetako bat da neurri batzuk sartu direla SPISZetan emakumeen presentzia orekatua izan dadin laguntzeko eta sustatzeko. Helburua da lanpostua eskuratu, bete eta mailaz igotzeko hautaketa-prozesuak behar bezala diseinatu eta garatzen direla bermatzeko neurriak hartzea, helburu hori lortzeko zerbitzuotan.
148. Sistema horrek defendatzen du sustapen-planak egin behar direla, espezifikoki edo berdintasun-planen zati gisa. Plan horietan, plantillan eduki nahi diren emakumeen ehunekoak zehaztu beharko da, emakumeen ordezkartza txikia zuzentzeko, baita zerbitzua emateko garaian eraginkortasuna areagotzeko ere.
149. Berdintasunaren sustapenarekin lotutako edukiak aurreproiektuaren 19., 20. eta 21. artikuluetan jasota daude. **19. artikulua** ez du aztertze moduko zalantzarik sortzen. Bakar-bakarrik gogorarazten du EGBLn jasotako aurreikuspenak aplikatu behar direla zerbitzuotako lanpostuak eskuratu, bete eta mailaz igotzeko hautaketa-prozesuetan, eta SPISZetan emakumeen presentzia orekatua izatea sustatzen du.

150. **20. artikuluan**, emakumeak SPISZetan sustatzeko planak egin behar direla xedatzen da, emakumeek eta gizonak zerbitzuotan lanpostuak eskuratu, bete eta mailaz igotzeko aukera berdinak izan ditzaten. Plan horien bidez, dagokien plangintzaldirako ezarriko da plantillan emakumeen zer ehuneko lortu nahi duten emakumearen ordezkari txikia zuzentzeko nahiz zerbitzua emateko garaian eraginkortasuna handitzeko. Era berean, emakumeen aldeko berariazko neurriak hartu ahal izango dituzte, egitatezko desberdintasun nabariak zuzentzeko, oraindik ere baldin badaude. Neurri horiek zentzuzkoak eta proportzionalak izango dira lortu nahi den helburuari dagokionez.

151. Azkenik, **21. artikuluan** jasotzen da jarduketa-protokoloak jarri behar direla abian laneko sexu-jazarpena edota sexuan oinarritutako jazarpena desagerrarazteko.

Berdintasunaren aldeko neurriak:

152. Batez ere eduki programatikoa eta nagusia duten xedapen horiekin batera, **27. artikulua** dugu estatutu-araubidearen barruan. Artikulu horrek suhiltzaile, sarjentu, ofizial eta inspektore kategorietan sartzeko txanda libreko hautaketa-prozesuetan zuzenean aplikatu daitezkeen arau lotesleak jasotzen ditu.

153. 27. artikuluan pentsatutako araubideak ekainaren 27ko 7/2019 Legeak, Euskal Autonomia Erkidegoko Poliziari buruzko Legearen bosgarren aldatutako buruzkoak (EAEPL), ezarritako bideari jarraitzen dio. Lege horrek 47.bis artikulua berri bat gehitu zuen eta artikulua horren bidez, diskriminazio positiboko neurri batzuk txertatu zituen berdintasunaren alde. Neurri horiek EAEPLBren 66. artikuluan jasota daude gaur egun.

154. Aurreproiektuaren 27. artikulua EAEPLBren 66. artikuluen 2.etik 4.era bitarteko apartatuaren ia hitzez hitzeko kopia da. Testu hori egokitu egin da SPISZen hautaketa-prozesuetan aplikatzeko.

155. Batzorde honek aztertu zituen neurri horiek 130/2011 Irizpenean, eta irizpen horretara jotzen dugu era horretako neurriek sortzen duten arazoari buruzko azterketa zabalago bat egiteko eta neurri horiek Espainiako Konstituzioarekin bat etortzen ote diren aztertzeko. Irizpen hartan azaldutako oinarritik abiatuta, gure gogoeten eta horri buruzko jurisprudentzia-doktrina konstituzionalaren alderdi eztabaida ezinezak azpimarratutako ditugu, planteatzen den aplikazio-eremu espezifikoari egokituta.

156. Aipatutako 130/2011 Irizpenean adierazi genuenez, **27. artikuluen lehenengo apartatuari** ezin zaio eragozpenik jarri. Artikulu horretan esaten da berdinketa ebazteko EGBLn oro har ezarritako arauetara jo beharko dela. Kasu honetan

20.1.a) artikuluan ezarritakoa aplikatu beharko da. Artikulu horren arabera, prozedura horietan « klausula bat gehitu beharko da, eta klausula horren bidez, gaikuntza-berdintasuna gertatuz gero, emakumeei lehentasuna emango zaie emakumeak % 40 baino gutxiago diren Administrazioaren kidego, eskala, maila eta kategorietan. Salbuespena izango da lanposturako beste hautagaiak neurri hori ez aplikatzea justifikatzen duten arrazoiak izatea, hala nola lanpostuak lortzeko eta mailaz igotzeko zailtasun bereziak dituzten beste kolektibo batzuetako kide izatea (nolanahi ere, arrazoi horiek ez dute eragin behar sexu-diskriminaziorik)».

157. Batzordeak 64/2004 Irizpenean (110. paragrafoa eta hurrengoak) defendatu duen oinarri juridikoari heldu genion neurriaren bideragarritasun juridikoa baloratzeko. Hori bat zetorren Europako Erkidegoa Eratzeko Tratatuen xedapenekin, enplegua lortzeari, prestakuntzari eta lanbidean aurreratzeari dagokienez gizonen eta emakumeen arteko tratu-berdintasunaren printzipioa aplikatzeari buruzko Europako zuzentzauekin, baita hura interpretatzeko Justizia Auzitegiaren jurisprudentziarekin ere –1995eko urriaren 17ko epaia, Kalanke kasua, eta 1997ko azaroaren 11ko epaia, Marschall kasua–.
158. Era berean, gogorarazi dugu artikuluko hori ez zela aurkaratu EGBLren aurka jarri zen eta urtarrilaren 19ko 13/2009 KAEk ebatzi zuen konstituzio-kontrakotasuneko errekurtsoan, artikuluko horretan ere ez zirelako konstituzio-eskakizunak gainditzen.
159. Gogoeta handiagoa egin behar da 27. artikuluko 2., 3. eta 4. apartatuei buruz. Honako hau adierazten da hitzez hitz apartatu horietan:

2. Suhiltzaile, sarjentu, ofizial eta inspektore kategorietan txanda ireki bidez sartzeko hautaketa-prozeduretan, emakumeek zenbat plaza bete behar dituzten zehaztu behar da, suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuan emakumeen eta gizonen presentzia orekatzeko, sustapen-planean aurreikusitakoari jarraituz.

Plaza kopuru hori, beraz, lortu nahi diren helburuen araberako proportzioan eskainiko da, eta ezingo da izan deialdian eskainitako % 40 baino gehiago; halaber, ezingo da izan emakumeak sustatzeko planei eta hautaketa-prozeduretan parte hartzen duten eta prozedura gainditzen duten emakumeen estatistika-datu historikoei jarraituz arrazoiz ezarritako ehuneko baina txikiagoa.

Oro har, emakumeak sustatzeko plan horiek egin arte, gutxieneko ehuneko ezin izango da izan % 25 baino txikiagoa, baldin eta deialdian hiru plaza baino gehiago badaude.

3. Aurreko apartatuan adierazitako hautaketa-prozeduretan, azken izangai-zerrenda bakar baten arabera esleituko dira deialdiko plaza hutsak; izan ere, azken zerrenda horretan izangaiak hurrenkeran adieraziko dira, lortutako puntuazioen arabera, eta berdinketak legez ebazteko irizpideen arabera ordenatuta.

Aurreko paragrafoan xedetzat aipatzen den ehuneko ez bada lortzen aurreko lerrokadan xedatutakoa kontuan hartuta, emakumezko hautagaiak lehenetsiko dira gizonezko izangaien gainetik xedera iritsi arte, baldin eta:

a) Hautaketa-sistemako oposizio-aldiko probak eta ariketak gainditu izanak gaitasunean baliokidetasuna badakar.

b) Lehenetsun horri esker hautatutako emakumezko izangaien eta lehenetsun horren ondorioz atzean geratutako gizonezko izangaien arteko puntuazio-aldea ezin bada izan % 15 baino handiagoa oposizio-aldian, eta, hala badagokio, lehiaketa-fasean ere ez, hautaketa-sistemaren arabera.

c) Beste izangaiak ez badu neurri hori ez aplikatzea justifikatzen duen legerarrazoirik, hala nola enplegua lortzeko zailtasun bereziak dauzkaten beste kolektibo batzuetakoa izatea, sexu-diskriminazioa eragiten duten arazoak izan gabe.

4. Aurreko atalean aipatzen den lehenetsun hori aplikatzeko, beharrezkoa izango da hautaketa-prozesuaren deialdian eskaintzen diren lanpostuei dagozkien kategorietan eta sailkapen-taldeetan emakumezko funtzionarioak % 33ra ez iristea.

160. Orduan adierazi genuen bezala, Euskal Autonomia Erkidegoko Justizia Auzitegi Nagusiko (EAEJAN) Administrazioarekiko Auzien Salak maiatzaren 12an emandako 335/2010 Epaian eta urtarrilaren 26an emandako 55/2011 Epaian ezarritako doktrinari jarraikiz, argi dago emakumeentzako lanpostuak gorde behar direla ezartzen bada, legezko gaikuntza behar dela. Horren jatorria da, alde batetik, EKren 103.3 artikuluan ezarritako funtzionario publikoen estatutu-arloan

lege-erreserba, eta, bestetik, Konstituzio Auzitegiaren doktrina. Azken horretan, berariazko legezko gaikuntza eskatzen da oinarritzko eskubideetan edozein mugaketa egiteko, eta, zehazki, proba espezifikokoak izango dituzten deialdiei dagokienez.

161. Horri buruz, egokia dirudi adieraztea ezen, EAEPL onartu ondoren, antzeko neurriak txertatu diren polizia-kidegoen eremuko hainbat arau aldatzea aldarrikatu dela. Zehazki, 17/2017 Legea, abenduaren 13koa, Valentziako Erkidegoko udaltzaingoa koordinatzeari buruzkoa; 16/1991 Legea, uztailaren 10ekoa, Kataluniako udaltzaingoei buruzkoa; 4/2013 Legea, uztailaren 17koa, Balear Uharteetako udaltzaingoa koordinatzeari buruzkoa; eta 23/2018 Foru Legea, azaroaren 19koa, Nafarroako Poliziei buruzkoa. Baita uztailaren 11ko 10/1994 Legea, Generalitateko Poliziari («Mossos d'Esquadra») buruzkoa.
162. Aurrekoaz gain, SPISZen eremu espezifikoa, Kataluniako suteen prebentzio eta itzalketako eta salbamenduko zerbitzuen erregulazioari buruzko 5/1994 Legea aldatu zuen abenduaren 29ko 2/2021 Legeak –Kataluniako zergen, finantzen, administrazioen eta sektore publikoaren arloko neurriei buruzkoak– hemen aipatu diren neurrien ia berdina direnak gehitu zituen. Baita asmo handiagoko helburu bat ere; izan ere, deialdiaren xede den kategorian emakumezko funtzionarioen presentzia % 40koa edo handiagoa izatea lortu nahi zen.
163. Are gehiago, Kataluniako 2/2021 Lege horrek Landa-eremuko Agenteen Kidegoari buruzko 17/2003 Legea aldatu zuen, neurri berak ezartzeko kidegoan sartzeko eremuan berdintasunerako eskubidea eta sexuan oinarritutako diskriminaziorik ez pairatzeko eskubidea betetzeko mekanismoak eta baliabideak ezartzeko asmoz.
164. Eremu horretan, Emakumeen eta gizonen berdintasun eragingarrirako martxoaren 22ko 3/2007 Lege Organikoaren (EGBELO) edukiak nabarmentzea komeni da; izan ere, lege horren 5. artikulua gizon eta emakumeek lanpostuetara sartzean tratu- eta aukera-berdintasunaren printzipioa ezartzen du, profesionalen prestakuntzan eta sustapenean, eta lan-baldintzetan, baina horrek ez du bazterkeriarik ekarriko enplegu publikorako sarbidean, beharrezkoa den prestakuntza barne, «sexuarekin zerikusia duen ezaugarriren bat oinarri hartuta tratu berdintasuna egiten bada, ez da bereizkeriatzat hartuko kasu honetan: lanbideko jardura jakinen izaera dela-eta edo horiek egin beharreko testuingurua dela-eta, ezaugarri hori lanbidearen baldintza funtsezko eta erabakigarria bada, baldin eta helburua bidezkoa bada eta baldintza proportzionala bada, betiere». Bestalde, 11. artikulua aurreikusten du botere publikoek emakumeen aldeko ekintzak hartzea, berdintasunaren eskubide konstituzionala eraginkor egiteko, eta gizonetik izatezko ezberdintasun-egoerak

zuzentzeko. Neurri horiek egoera horiek gertatzen diren unean aplikatuko dira eta «lortu nahi den helburuarekiko zentzuzkoak eta proportzionalak izango dira».

165. Ondo ikus daitekeenez, argi dago autonomia-erkidegoek ahalmen legegilea dutela horrelako neurriak, aurreproiektuan proposatutakoak, esaterako, ordenamendu autonomikoan sartzeko. Hau da, funtzio publikoetan berdintasun-baldintzetan sartzeko eskubideak onartzen du legegileak izangaien sexua kontuan hartu ahal izatea, betiere lanbide-jarduera zehatzen izaerarengatik edo jarduera horiek gauzatzen diren testuinguruarengatik egiten bada, EGBELOren 5. artikulua dioen bezala. Diskriminazio positiboko neurriak hartzeko aukera ere ematen du, baldin eta neurriok gizon eta emakumeen izatezko ageriko ezberdintasun-egoerak zuzentzeko balio badute eta lortu nahi den helburuarekiko zentzuzkoak eta proportzionalak badira, EGBELOren 11. artikulua ezartzen duen bezala.

166. Horrenbestez, KEren 9.2 artikuluan aurreikusten den oinarrizko berdintasuna lortzeko baliozko bidea denean, ezin dira *ad limine* baztertu esparru horretako KEren 14. artikulua aitortutako berdintasun-printzipioa gauzatzera bideratutako legezko egiturak.

167. Martxoaren 14ko 26/2011 KAEk honela dio:

sexu-arrazoiengatik diskriminazioa debekatzen da (KEren 14. artikulua), historikoki emakumeak bitzta sozial eta juridikoan izan duen gutxiagotasun-egoerarekin amaitzeko asmoz, bereziki enpleguari eta lan-baldintzei dagokienez. Azken batean, emakumeek berariazko zailtasunak dituzte lanera sartzeko eta lanpostuen barne-sustapenerako (uztailaren 16ko 128/1987 KAE, 5. oinarria; urtarrilaren 31ko 19/1989 KAE, 4. oinarria; azaroaren 28ko 317/1994 KAE, 2. oinarria; urtarrilaren 30eko 17/2003 KAE, 3. oinarria; uztailaren 3ko 214/2006 KAE, 2. oinarria; eta azaroaren 20ko 324/2006 KAE, 4. oinarria).

Hori dela-eta, baieztatu egin dugu sexu-arrazoiengatik egindako diskriminazioak ez dakarrela soilik gutxiespen-tratamendua debekatzea –pertsonek sexuaren arrazoi huts eta soilean oinarrituta daude; hau da, sexuarekin lotura zuzena eta argia duten arrazoiak edo inguruabarrak tartean daudenean, adibidez, haurdunaldietan, begi-bistako arrazoiengatik, elementu edo eragile ezberdina denez, emakumei soilik eragiten baitie (ekainaren 7ko 173/1994 KAE, 2. oinarria; uztailaren 23ko 136/1996 KAE, 5. oinarria; urtarrilaren 29ko 20/2001 KAE, 4. oinarria; eta otsailaren 25eko 41/2002 KAE, 3. oinarria, besteak beste)–, emakume eta gizonen tratua-eta aukera-berdintasun eraginkorra ezartzeko

neurriak hartzea ere bai. Horrenbestez, emakumeek, gizonek ez bezala, laneko sarbiderako edo enplegua mantentzeko dituzten benetako desabantailak konpentsatzea xede duten legezko neurriak ezin dira berdintasun-printzipioaren kontrakotzat jo, oso bestelakotzat baizik; izan ere, gaur egungo diskriminazio-egoerak desagerraraztea dute helburu, KEren 9.2 artikuluan eskatzen diren eskubideak eraginkor egiteko (128/1987 KAE, 7. oinarria eta ondorengoak; 19/1989 KAE, 4. oinarria; martxoaren 9ko 28/1992 KAE, 3. oinarria; abenduaren 14ko 229/1992 KAE, 2. oinarria; urtarrilaren 14ko 3/1993 KAE, 3. oinarria; eta martxoaren 25eko 109/1993 KAE, 5. oinarria, guztien adibide gisa).

168. Hori bai, oinarrizko eskubide bati buruz hitz egiten ari direnez (KEren 23.2 artikulua), eta ikusita behin eta berriz lotura dagoela aipatutako eskubidearen eta merezimendu- eta gaitasun-printzipioen artean, tratamendu bereizlea justifikatzeko karga zorrotasun bereziaz zaintzen da baldintza pertsonal bat tartean dagoenean; hots, sexuarena. Nahiz eta, itxura batean, lotura zuzenik ez izan printzipio horiekin [gauza bera esan daiteke desgaitasunaren kasuan (269/1994 KAE) edo adinaren kasuan (75/1983 eta 38/2007 KAE)].
169. Lortu nahi den helburura iristeko neurrien aukeraketara eramaten da kontua, horrek ez baitu legitimatzen ekintza positiboaren edozein neurri hartzea. Gure antolamenduan, aurreikusi den helburu legitimoak lortzeko modukoa – egokitasun-judizioa– eta beharrezkoa izan behar du, hots, ez da helburu hori bera lortzeko neurri arinago baina eraginkortasun bereko bestelako neurriarik egongo – beharrezkotasun-judizioa– eta, azkenik, haztatua eta orekatua izan behar du, interes orokorrerako, beste ondasun edo balio batzuen gainean eragozpen baino onura (abantaila) gehiago atera daitezkeelako neurri horretatik.
170. Lanerako sarbidean emakumeari lehentasuna emateak erraztu egiten du, zalantzarik gabe, emakumea SPISZetan sartzea; horren ondorioz, neurri eraginkorra da, eta, beraz, ezin hobea gizon eta emakumeen artean oreka handiagoa lortzeko.
171. Testu honetan, hainbat neurri ezarri dira baldintzak egokitzeko, emakumeen ezaugarri fisikoetara egokitu baitira eta genero-arauaren eragina sartu da berdinketak ebazteko. Hala eta guztiz ere, kidego hauetan metatutako esperientzia kontuan hartzen bada, ikusten da neurri horiek oso eraginkortasun mugatua dutela aurreproiektuak lortu nahi dituen helburuak erdiesteari dagokionez.

172. Azken batean, epaitzeko azken parametroa da –funtzio publikoetarako sarbidean berdintasunerako oinarrizko eskubideari arrazoizko sakrifizioa ezartzen dion ala, aitzitik, gehiegizkoa den– gairik delikatuena sortzen duena.
173. Gure 130/2011 Irizpenean aipatu genuen konstituzio-doktrina urria zela eremu honetan. Eta EKren 10.2 artikulua bidez bakarrik jo zitekeela Europako Erkidegoen Justizia Auzitegi Nagusiaren (EEJA) doktrinara, zeinak 76/207/EEE Zuzentarauaren esparruan hartu baitu erabakia.
174. Eremu horretan, garrantzitsua da Serge Briheche Epaia, guztiak biltzen baititu:

23. Ekintzaren helburua funtzio publikoko sektoreetan lehentasunez emakume izangaiak bultzatzea izango da, erkidegoko dekretuarekin bat etorriz, betiere zuzenean eta baldintzarik gabe lehentasuntzat jotzen badira lehiakide gizonen kualifikazio berbera edo handiagoa duten emakume izangaiak, eta hautagaitzetan objektiboki aztertzen bada kontuan hartu direla izangai guztien egoera pertsonalak (ildo horretan, ikusi 2000ko martxoaren 28ko epaia [EKJAN 2000, 56] , Badeck eta beste batzuk C-158/97, Rec. I-1875 or., 23. apartatua).

24. Baldintza horien oinarrian dago oinarrizko eskubide baten edozein salbuespenen irismena zehaztea; besteak beste, Zuzentarauak hitzartutako gizon eta emakumeen tratu-berdintasuna, beharrezkoa baita proportzionaltasunaren printzipioa errespetatzeko. Horrek eskatzen du salbuespen horiek ez gainditzea proposatutako helburua lortzeko egokia eta beharrezkoa dena. Era berean, beharrezkoa da, ahal den neurrian, tratu-berdintasunerako printzipioa modu horretan lortutako helburuaren eskakizunekin uztartzea (Lommers epaia [EKJAN 2002, 106], lehen aipaturikoa, 39. apartatua).

25. Baimendutako Zuzentarauaren 2. artikulua 4. apartatuak, beraz, enplegurako sarbide-esparruan zehaztutako estatuko neurriak baimentzen ditu, eta, bereziki emakumeen alde eginik, lan-merkatuan lehiatzeko gaitasuna hobetzea dute helburu, baita gizonetik berdintasunean, lanbide-karrera garatzea ere. Xedapen horren helburua da oinarrizko berdintasuna lortzea, eta ez soilik berdintasun formala gizarte-bizitzan sor daitezkeen ezberdintasunak murriztean, eta, hala, EKren 141. artikuluaekin bat etorriz (LBK 1999, 1205 ter eta ELK 1997, 3695), 4. paragrafoan, kaltetutako pertsonen karrera profesionalean egon daitezkeen desabantailak saihestea edo konpentsatzea

(ikusi, ildo horretan, 1995eko urriaren 17ko epaiak [EKJAN 1995, 172], Kalanke, C-450/93, Rec. I-3051 or., 19 paragrafoa eta 2000ko uztailaren 6koa [EKJAN 2000, 166], Abrahamsson eta Anderson, C-407/98, Rec. I-5539 or., 48. apartatua)».

175. Aurreko guztia kontuan hartuta, aztertzen ari garen kasu zehatzari dagokionez, generoaren arabera eraginari buruzko txostenean jasotzen denaren arabera, berdintasuna sustatzeko eta bultzatzeko xedapenak emakumeek SPISZetan duten ordezkari txikia zuzentzeko asmoz diseinatu dira. Baita zerbitzuak emateko garaian eraginkortasuna areagotzeko ere. Horretarako, neurri batzuk ezarri dira, eta neurri horiek, helburu hori lortzeko egiten diren sustapen-planetan oinarrituta, emakume gehiago sartzea ahalbidetuko dute.
176. Txostenak datu adierazgarriak ematen ditu emakumeek kidegoetan duten ordezkari txikiari eta presentzia urriari buruz, ia ez baitago emakumerik: % 3, 2020an. Hautaketa-prozesuetan duten partaidetzari buruz, ehunekoak, kasurik hoberenetan, ez du aurkeztutako izangai guztien % 5a gainditzen.
177. Horrela, bi alderdiri ekin zaio. Alde batetik, **26. artikulua** ezartzen du probek bermatu behar dutela hautatutako pertsonak funtzioa betetzeko baldintza fisiko egokienak dituela, baita ezagutza-baldintza eta baldintza psikiko egokienak ere. Lortu nahi dena da administrazio eskudunek diseinatu dituzten hautaketa-prozesuen ezaugarria ez izatea izangaiak kanporatzea baldintza fisiko jakin batzuk betetzen ez dituztelako.
178. Bestalde, Kataluniako polizia-kidegoetarako eta SPISZetarako diseinatutako ereduari jarraitu zaio eta berezitasun zehatz batzuk gehitu zaizkio.
179. Emakumeari lehentasuna ematen jarraitzen zaio gizonen aurrean, baina baldintza batzuekin: (I) beste izangaiak ez izatea neurria ez aplikatzea justifikatzen duen arrazoirik (sexu-diskriminaziorik tartean ez badago); adibidez, enplegura sartzeko zailtasun bereziak dituzten beste kolektibo batzuetakoa izatea; (II) baliokidetasuna egotea gaitasunetan, hau da, oposizioko edo lehiaketako probak eta ariketak gainditzean; (III) lortutako puntuazioa, gizonetzko izangaiaren aldean, ez izatea gizonak oposizio-fasean edo oposizio-lehiaketaren fasearen lortutako puntuazioaren ehuneko hamabost baino txikiagoa.
180. Lehentasuna ezarrita duten lanpostuen kopurua malgua da. Hala, sustapen-planetan lortu nahi diren helburuen proportzio berekoa izan behar du, eta neurriaren arrazoizkotasuna datu estatistiko historikoen arabera justifikatu

beharko da hautaketa-prozesuetan parte hartzen duten eta gainditzen dituzten emakumeen ehunekoaren gainean.

181. Lehentasuna aldi baterako izango da, hautaketa-prozesuaren deialdiari dagozkion kidegoan, eskalan eta kategorian emakumeen presentzia % 33koa edo gutxiagokoa den bitartean aplikatuko baita.
182. Gauzak horrela, lege-mailako tresna bat erabiltzeak jarduteko tarte oso zabala ematen du; izan ere, hainbatetan esan dugun bezala, legegilea ez da EKren eta EAEEn aurreikuspenen betearazle hutsa, baizik eta egituratzeko askatasuna izango du. Hala, eskubidea izango du aukera politiko zabalaren barruan zuzenbidea sortzeko, baina askatasun horrek zenbait muga izango ditu (kasu honetan, konstituziokoak eta Europako Erkidegoko zuzenbidekoak).
183. Era berean, adierazi dugun bezala, sexua bereizketa juridikoaren beste irizpide baten moduan erabil daiteke, baina konstituzio-zilegitasunaren judizioak kanon zorrotzagoa ezartzen du; hots, irmotasun handiagoa proportzionaltasunaren inguruko eskakizun materialetan, baldin eta hirugarrenen eskubide edo askatasunetan eragiten badu. Funtsezkoak dira, gainera.
184. Azkenik, funtsezko eskubideen gainean jokatzeko denean, arauaren idazketaren helburua segurtasun juridikoa eta eskubidearen ziurtasuna bilatu beharko ditu. Hala, horien anbiguitasunak ezingo ditu ekarri interpretazio bat baino gehiago, eta *a fortiori*, enuntziatuaren aplikazio bidegaberik.
185. Erraz ulertzen denez, eta gure irizpenean hainbestetan aipatu den konstituzio-doktrinatik eta Europar Batasuneko doktrinatik ondorioztatzen denez, sexu-arrazoiengatik diskriminazio positiboa dakarten neurriak ezartzen dituzten legezko neurrien judizioa korapilatsua da, eta proportzionaltasunaren analisiak ezartzen duen kautelaz eta neurritz jokatu behar da.
186. Aginduaren analisisan, indarrean dauden araudietan gertatzen den bezala, neurriaren elementu nagusia, zalantzarik gabe, puntuazioan aldea dagoenean, kasu honetan % 15etik beherakoa, lehentasuna izateak ezartzen du. Ez da ahaztu behar, hala ere, beste araudi batzuek alde hori % 20an ezartzen dutela; beraz, gure kasuan, aldea berdintasunari dagokionez txikiagoa da.
187. Europar Batasuneko Justizia Auzitegiak zurruna badirudi ere, epaietan ez da inolako debekurik agertzen beste sexuko lehiakidearen aurrean ordezkari urria duen izangaiari lehentasuna emateko; garrantzitsuena da zer baldintza bete behar dituen neurriak proportzionaltasun-printzipioarekin bat etortzeko. Zehazki, Abrahamsson epaiak eskatzen du izangaiak merezimendu baliokideak edo ia

baliokideak izatea. Ohar horrek, auzitegiak aukerako uztartzea erabiliz – lehentasuna ez dago baldintza berariaz baliokidetasunarekin–, babesaren emango lioke ezberdintasun urria sortzean indarrean dagoen lehentasunari –ia baliokideak izatearen kontzeptua betetzeko–.

188. Testuinguru horretan, % 15, Estatuko Kontseiluak esandakoa parafraseatuz, Europar Batasuneko Justizia Auzitegiak onartzen duen printzipio meritokratikoaren moderazio objektiboaren eta zentzuzkoaren ondorio izan daiteke. Izan ere, Auzitegiak, oro har, beteko den lanposturako egokitasuna edo gaitasuna eskatzen du, baina merezimendua erlatibizatzen du, nolabait esatearren, kaltetutako taldekoak sartzen direnean. Hala, diskriminazioaren aurkako babesaren plangintza indibidual hutsa gainditzen du, eta diskriminazioaren neurri kolektiboa berreskuratzen du (2006ko ekainaren 22ko Irizpena).
189. Eredu hori hainbat legeriak erabili dute eta ez du eztabaida handirik sortu aplikatu denean. Egia da emakumearen presentzia beharrezkoa den enplegu zehatz batzuetan emakumea sartzea ahalbidetzen duten neurriak hartu behar direla, baina historikoki zailtasun gaindiezinak egon dira hori egin ahal izateko; horregatik, beharrezkoa da hori ahalbidetuko duten salbuespenezko neurriak ezartzea.
190. Gainera, behin eta berriz esan dugun bezala, % 15etik gorakoa ez den aldea ezartzen denez, desberdintasuna areago ñabartzen da. Ez da erabateko lehentasuna ezartzen; beraz, oso ondo egokitzen da egokitasunaren, premiaren eta proportzionaltasuna konstituzio-parametroetara.
191. Dagoeneko esan dugun bezala, neurri bat ezarri da, neurri horrek gehieneko bat jartzen du eta gutxienekoa zehaztu gabe uzten du berdintasun-planak egin arte eta estatistika-datu historikoak eduki arte, eta, horrela, hobeto egokituko da hautaketa-prozesu bakoitzaren benetako errealitatera.
192. Horrela, baztertu egiten da abstraktuki koherentea den, baina aplikazio praktikokoan kaltegarria ez den eredu bat definitzeko arriskua, oso errealitate desberdinetan proiektatzen delako. Ekintza positiboaren helburua egiazko berdintasuna lortzea da, eta, beraz, hori lortuko duen neurria behar du.
193. Azken batean, legegile autonomikoak ahalmena du SPISZetan sartzeko diskriminazio positiboko neurriak hartzeko. Baina Batzordeak iradokitzen du premia behar bezala oinarritzea, hautaketa-irizpidean emakumearen alde ezartzen den bereizketak dituen ondorio juridikoak, tratu-berdintasunean sakrifizio bat eskatzen duten arren, egokiak eta neurritzekoak izateko, eta, azken

batean, funtzio publikoan berdintasun-baldintzetan sartzeko askatasunaren konstituzio-printzipioekin bat datozenak, merezimendu- eta gaitasun-printzipioen arabera.

Bigarren jarduera:

194. Aipatu behar den beste alderdi bat 29. artikuluan bigarren jarduerari buruz jasota dagoen erregulazioa da. Hobeto esanda, erregulaziorik ez izatea. Artikulu horretan adierazten denez, «zerbitzuen titular diren administrazioek bigarren jarduera arautu ahal izango dute, beren burua antolatzeke duten ahalaren arabera».
195. Begien bistakoa da funtzionario publikoen administrazio-egoerei buruzko arauetan, Konstituzio Auzitegiaren uztailaren 11ko 99/1987 Epaian adierazi zenez, Konstituzioan eskatzen diren arauak legeak bakarrik sartu beharko dituela, eta, horren ondorioz, erregelamenduak egiteko ahala ezin izango da hemen hedatu, lege-diziplina berrituz edo ordeztuz, baina onartzen da esku-hartze lagungarria edo osagarria izatea, baina baldintza hauek beteta: «Ahal horren (erregelamenduak egitekoarena) erabilpena mugatu behar dute, legezko erregulazioaren nahitaezko osagarri izateraino mugatu ere, arrazoi teknikoengatik edota Konstituzioak edo Legeak berak proposatutako helburuak hobeto bete ahal izateko, legegileak erabat uko egin ez diezaion arau mugatzaileak ezartzeko duen ahalmenari, ahalmen hori erregelamenduak egiteko ahalaren titularraren esku utziz, erregelamenduak erdietsi behar dituen helburu edo xedeak finkatu gabe».
196. Legegilea ezin da zerbitzuen titular diren administrazioak ahalordetzera mugatu administrazioek modalitatea osa dezaten, aurretik ezer zehaztu gabe, baina argi dago, halaber, ezerk ez duela eragozten erabaki-tarte bat aitortzea, foru-aldundiko eta tokiko interesa baitago.
197. Helburu hori lortzeko eta erreserbarekin bateragarri egiteko modua, Konstituzio Auzitegiak beste eremu batzuetan, hala nola zerga-eremuan edo zehapen-eremuan onartu duen bezala (233/1999 KAE eta 132/2001 KAE), kasu honetan bigarren jarduerara igaro daitezkeen kasuak ezartzea izango litzateke, lege-erreserbaren printzipioak eskatzen duen funtsezko tratu-berdintasuna bermatzeko, eta, gero, kasu horiek foru-aldundiko eta tokiko arau-xedapenen bidez osatuko dira.
198. Berrito esan behar dugu aurreproiektuak bigarren jardueraren arloko araubide komuna ezarri behar duela, SPISZetako langileei aplikatu dakiekeena, foru-aldundiko eta udal-mailako interesa gainditzen duen erregulazioa baita, eta, era berean, lege-erreserba beteko duela, erregulazio horrek ezartzen baitu bere benetako araubidea, erregelamenduaren laguntza alde batera utzi gabe, baina

erregelamendua lege-araubidea osatzeko bakarrik erabiliko da eta ezin izango da araubide desberdinik ezarri eta legean aurreikusi ez den baldintzarik sartu.

199. Batzordearen ustez, zerbitzu bakoitzaren araudiak arauan ezarritako araubidearen alderdiak argitu, garatu eta zehaztu ditzake, betiere alderdi bakoitzaren inguruabar bereziak kontuan hartuta, eta, jakina, Konstituzioak udalerriei ematen dien toki-autonomiari datxekion tartearen barruan prozedurari eta antolamenduari buruzko arauak eman ditzake. Horrek ez du esan nahi bertan adierazten dena hitzez hitz errespetatzen denik (EKren 137., 140. eta 141. artikulua).
200. Baina antolamenduaren alderdi nagusiak ez daude eskuragarri foru-aldundiko eta tokiko arauemailearentzat, SPISZen arloko politika komuna betetzen baitute, zeinak zerbitzu bakoitzaren interesak gainditzen baititu; alderdi horiek, bada, legegilearentzat erreserbatuta daude.

B) Legegintza-teknikaren arloko oharra

201. Araugintza-teknika dela eta, Batzordearen iritziz, proiektua, oro har, bat dator lege-proiektuak, dekretuak, aginduak eta ebazpenak prestatzeko irizpideekin, zeinak 1993ko martxoaren 23ko Gobernu Kontseiluaren erabakiz onartu baitziren (apirilaren 19ko EHAA, 71. zk.) eta aplikatzekoak baitira XOEPLren hirugarren xedapen gehigarriaren arabera.
202. Arauaren aplikazio-eremua dela-eta, **zioen azalpenaren** bigarren paragrafoan egokiagoa izango litzateke SPISZak aipatzea suhiltzaileen zerbitzuak aipatu ordez.
203. **Zioen azalpenean** bertan, lurralde historikoei buruzko legearen eta Euskadiko Tokiko Erakundeei buruzko Legearen aipamenak lege horien izen ofizialaren arabera egin beharko dira. Honela: 27/1983 Legea, azaroaren 25ekoa, autonomia-erkidego osorako erakundeen eta bertako lurralde historikoetako foru-erakundeen arteko harremanei buruzkoa, eta 2/2016 Legea, apirilaren 7koa, Euskadiko toki-erakundeei buruzkoa.
204. Zioen azalpenean PLEAren Aholku Batzordeari buruz egiten den aipamena letra larriz idatzi behar da.
205. Modu korrelatiboan egin behar dira arauaren zenbait artikulua aplikatzeari buruzko erreferentziak (**13.3 artikuluan** daude jasota).

206. **Xedapen gehigarri bakarraren bigarren apartatuan** jasotzen den xedapenak, hala balegokio, arau-errealitatera egokitu beharko luke bere helburua lortzeko. Aipatzen diren lanbide-irakaskuntzak dagoeneko gauzatu dira otsailaren 20ko 21/2018 Dekretuaren bidez (Larrialdien Koordinazioko eta Babes Zibileko goi-mailako teknikariaren tituluari dagokion curriculuma ezartzen duen Dekretua) eta otsailaren 20ko 22/2018 Dekretuaren bidez (Larrialdietako eta Babes Zibileko teknikariaren tituluari dagokion curriculuma ezartzen duena).
207. **Bigarren xedapen iragankorraren** azken apartatuak zifra arabiarak erabiliz zenbakitu beharko lirатеke.
208. **Azken xedapenetako lehenean** azaltzen diren artikulua zenbaki ordinalak erabiliz zenbakitu beharko lirатеke, letraz idatzita (Lehenengoa, Bigarrena, ...). Hori guztia aldatutako arauan aldatzeko arauaren identifikazioa errazagoa izan dadin.

ONDORIOA

Batzordearen irizpena da ezen, txosten honen mamian egindako oharra kontuan hartu ostean, lege-aurreproiektua Gobernu Kontseiluari helaraz dakiokela haren onespena jaso dezan.

Eta hala ziurtatzen dut, Gasteizen, sinaduraren egunean, batzordeburuaren oniritziarekin, jakin eta kontuan har dadin. Era berean, azaroaren 24ko 9/2004 Legearen 30.2 artikulua xedatzen duen betebeharra gogorarazten dizugu: Batzorde honi jakinarazi behar zaio azkenean onartzen den xedapena edo ebazpena, Antolamendu eta funtzionamenduaren araudia onartzen duen irailaren 12ko 167/2006 Dekretuaren 34. artikulua xedatzen duen moduan eta epean.

Jesús María Alonso Quilchano,
Idazkaria

O.E.:
Sabino Torre Díez,
Batzordeburua

Elektronikoki sinatua

